

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2017/2393

(2017. gada 13. decembris),

ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1305/2013 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA), (ES) Nr. 1306/2013 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību, (ES) Nr. 1307/2013, ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām, (ES) Nr. 1308/2013, ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un (ES) Nr. 652/2014, ar ko paredz noteikumus tādu izdevumu pārvaldībai, kuri attiecas uz pārtikas apriti, dzīvnieku veselību un dzīvnieku labturību, augu veselību un augu reprodūktīvo materiālu

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 42. pantu, 43. panta 2. punktu un 168. panta 4. punkta b) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Revīzijas palātas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽⁴⁾,

tā kā:

- (1) Lai nodrošinātu juridisko noteiktību un gados jauniem lauksaimniekiem sniegtā atbalsta saskaņotu un nediskriminējošu īstenošanu, ir jāparedz, ka lauku attīstības kontekstā "dibināšanas diena", kas minēta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1305/2013 ⁽⁵⁾ un citos attiecīgajos noteikumos, ir diena, kad pieteikuma iesniedzējs veic vai pabeidz darbību saistībā ar pirmoreiz veikto dibināšanu, un ka atbalsta pieteikums ir jāiesniedz vēlākais 24 mēnešu laikā pēc minētās dienas. Turklāt sarunās par programmām gūtā pieredze liecina, ka būtu jāprecizē noteikumi par gados jaunu lauksaimnieku kopīgu saimniecību dibināšanu un par atbalsta saņemšanas robežvērtībām, kas noteiktas Regulas (ES) Nr. 1305/2013 19. panta 4. punktā, un būtu jāracionalizē noteikumi par darījumdarbības plāna ilgumu.
- (2) Lai sekmētu dalībvalstu vadošo iestāžu veikto konsultāciju un mācību pakalpojumu īstenošanu, būtu jāpaplašina saņēmēja statuss minētā pasākuma ietvaros, attiecinot to uz minētajām iestādēm, vienlaikus nodrošinot to, ka pakalpojumu sniedzēju izvēlas struktūra, kas ir funkcionāli neatkarīga no minētajām iestādēm, un ka konsultāciju vai mācību pakalpojumu sniedzēja līmenī tiek veiktas pārbaudes.
- (3) Lai stimulētu dalību kvalitātes shēmās, lauksaimniekiem vai lauksaimnieku grupām, kas minētajās shēmās piedalījušies piecus gadus pirms atbalsta pieteikuma iesniegšanas, vajadzētu būt tiesībām uz maksimums piecus gadus ilgu atbalstu, vienlaikus pienācīgi ņemot vērā sākotnējās dalības ilgumu shēmā.

⁽¹⁾ OVC 91, 23.3.2017., 1. lpp.

⁽²⁾ OVC 75, 10.3.2017., 63. lpp.

⁽³⁾ OVC 306, 15.9.2017., 64. lpp.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta 2017. gada 12. decembra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2017. gada 12. decembra lēmums.

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1305/2013 (2013. gada 17. decembris) par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1698/2005 (OV L 347, 20.12.2013., 487. lpp.).

- (4) Lai finanšu instrumenti būtu pietiekami pievilcīgi privātajam sektoram, ir svarīga to elastīga un pārredzama izstrāde un īstenošana. Tomēr pieredze liecina, ka daži konkrēto pasākumu atbilstības noteikumi ierobežo finanšu instrumentu izmantošanu lauku attīstības programmās, kā arī iespēju fondu pārvaldniekiem elastīgi izmantot finanšu instrumentus. Tāpēc ir lietderīgi paredzēt, ka daži konkrēto pasākumu atbilstības noteikumi finanšu instrumentiem nav piemērojami. Tā pašā iemesla dēļ ir lietderīgi paredzēt arī, ka gados jauniem lauksaimniekiem atbalstu darbības uzsākšanai saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1305/2013 19. pantu var sniegt arī finanšu instrumentu veidā. Ņemot vērā minētās izmaiņas, būtu jāparedz, ka tad, ja atbalstu ieguldījumiem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1305/2013 17. pantu piešķir finanšu instrumentu veidā, attiecīgajam ieguldījumam ir jāpalīdz īstenot vienu vai vairākas Savienības prioritātes lauku attīstības jomā.
- (5) Lai samazinātu administratīvo slogu attiecībā uz dubultā finansējuma nepieļaušanas principa īstenošanu saistībā ar zaļināšanu, būtu jānodrošina iespēja visiem attiecīgajiem saņēmējiem, kas veic attiecīgo darbību veidu vai apakšpasākumu, piemērot fiksētu, vidēju atskaitījumu.
- (6) Mūsdienās lauksaimnieki tirgus norišu dēļ saskaras ar arvien lielākiem ekonomiskajiem riskiem. Tomēr minētie ekonomiskie riski visas lauksaimniecības nozares neskar vienādā mērā. Tādējādi dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai pienācīgi pamatotos gadījumos ar konkrētas nozares ienākumu stabilizēšanas instrumentu palīdzēt lauksaimniekiem, jo īpaši nozarēs, kuras skāris smags ienākumu kritums, kam būtu ievērojama ekonomiskā ietekme uz konkrētu lauku teritoriju, ar noteikumu, ka ienākumu kritums pārsniedz vismaz 20 % robežvērtību. Lai nodrošinātu konkrētas nozares ienākumu stabilizēšanas instrumenta efektivitāti un pielāgotību dalībvalstu īpašajiem apstākļiem, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai savās lauku attīstības programmās elastīgā veidā noteikt ienākumu līmeni, ko paredzēts ņemt vērā instrumenta aktivizācijas nolūkos. Vienlaikus un lai sekmētu to, ka lauksaimnieki izmanto apdrošināšanu, ražošanas krituma robežvērtība, ko piemēro apdrošināšanai, būtu jāsamazina līdz 20 %. Turklāt, lai uzraudzītu izdevumus saistībā ar konkrētas nozares ienākumu stabilizēšanas instrumentu, gan apdrošināšanu, būtu jāpielāgo programmas finanšu plāna saturs.
- (7) Konkrētā prasība līdz 2018. gadam iesniegt ziņojumu par riska pārvaldību, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1305/2013 36. panta 5. punktā, jau tiek aptverta ar Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedzamo ziņojumu par kopējo lauksaimniecības politiku (KLP) uzraudzību un izvērtējumu, kā minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1306/2013 (*) 110. panta 5. punktā. Tāpēc Regulas (ES) Nr. 1305/2013 36. panta 5. punkta otrā daļa būtu jāsvīturo.
- (8) Attiecībā uz visu nozaru lauksaimniekiem paredzētajiem kopfondiem šķiet, ka Regulas (ES) Nr. 1305/2013 38. panta 3. punktā un 39. panta 4. punktā noteiktais aizliegums ieguldīt publiskos līdzekļus sākotnējā kapitālā kavē minēto fondu efektīvu darbību. Tāpēc minētais aizliegums būtu jāatceļ. Tiek arī uzskatīts, ka būtu lietderīgi paplašināt jomas, uz kurām var attiekties finansiālie ieguldījumi kopfondos, lai tādējādi ieguldījumi varētu papildināt fondos veiktās gada iemaksas, kā arī attiekties uz to sākotnējo kapitālu.
- (9) Atbalsts ieguldījumiem ražošanas potenciāla atjaunošanā pēc dabas katastrofām un katastrofāliem notikumiem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1305/2013 18. panta 1. punkta b) apakšpunktu un 24. panta 1. punkta d) apakšpunktu parasti tiek piešķirts visiem atbilstīgajiem pieteikuma iesniedzējiem. Tāpēc nebūtu jānosaka dalībvalstīm pienākums noteikt atlases kritērijus attiecībā uz atjaunošanas darbībām. Turklāt pienācīgi pamatotos gadījumos, kad darbību rakstura dēļ nav iespējams noteikt atlases kritērijus, būtu jāļauj dalībvalstīm noteikt alternatīvas atlases metodes.
- (10) Maksimālās Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) ieguldījumu likmes ir noteiktas Regulas (ES) Nr. 1305/2013 59. pantā. Lai mazinātu spiedienu uz dažu dalībvalstu valsts budžetu un paātrinātu ļoti vajadzīgos ieguldījumus Kiprā, 59. panta 4. punkta f) apakšpunktā minētās maksimālās 100 % ieguldījumu likmes

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1306/2013 (2013. gada 17. decembris) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atcelšanu (OV L 347, 20.12.2013., 549. lpp.).

piemērošana būtu jāpagarina līdz programmas noslēgumam. Turklāt Regulas (ES) Nr. 1305/2013 59. panta 4. punktā būtu jāiekļauj atsauce uz konkrēto ieguldījumu likmi, kas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1303/2013 ⁽¹⁾ ieviesta attiecībā uz jauno finanšu instrumentu, kurš minēts Regulas (ES) Nr. 1303/2013 38. panta 1. punkta c) apakšpunktā.

- (11) Ievērojot Regulas (ES) Nr. 1305/2013 60. panta 1. punktu, gadījumos, kad dabas katastrofu dēļ jāveic ārkārtas pasākumi, izdevumi, kas saistīti ar programmas izmaiņām, var būt atbilstīgi no dienas, kad notikusi dabas katastrofa. Minētā iespēja atzīt par atbilstīgiem izdevumus, kas radušies pirms programmas grozījuma iesniegšanas, būtu jāattiecinā arī uz citām situācijām, piemēram, katastrofāliem notikumiem vai būtiskām un pēkšņām sociālekonomiskā stāvokļa izmaiņām dalībvalstī vai reģionā.
- (12) Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1305/2013 60. panta 2. punkta otro daļu saistībā ar ieguldījumiem lauksaimniecības nozarē atbilstīgi ir tikai tie izdevumi, kas radušies pēc pieteikuma iesniegšanas. Gadījumiem, kad, ja ieguldījumi attiecas uz ārkārtas pasākumiem dabas katastrofu, katastrofālu notikumu, nelabvēlīgu klimatisko apstākļu vai būtisku un pēkšņu sociālekonomiskā stāvokļa izmaiņu dēļ dalībvalstī vai reģionā, dalībvalstīm būtu jādod iespēja savās programmās paredzēt, ka izdevumi, kas radušies pēc konkrētā notikuma, ir atbilstīgi, lai nodrošinātu elastīgu un savlaicīgu reaģēšanu uz tāda veida notikumiem. Lai nodrošinātu efektīvu atbalstu dalībvalstu īstenotajām ārkārtas operācijām, kas tiek veiktas, reaģējot uz pēdējos gados notikušajiem notikumiem, minētajai iespējai vajadzētu būt piemērojamai no 2016. gada 1. janvāra.
- (13) Lai palielinātu Regulas (ES) Nr. 1303/2013 67. panta 1. punkta b)–d) apakšpunktā minēto vienkāršoto izmaksu iespēju izmantošanu, ir nepieciešams Regulas (ES) Nr. 1305/2013 62. panta 2. punktā paredzētos īpašos noteikumus par ELFLA attiecināt vienīgi uz atbalstu, kurš tiek piešķirts saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1305/2013 21. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktu attiecībā uz negūtajiem ienākumiem un uzturēšanas izmaksām un tās pašas regulas 28.–31., 33. un 34. pantu.
- (14) Regulas (ES) Nr. 1305/2013 74. pantā dalībvalstīm ir noteikta prasība četru mēnešu laikā no programmas apstiprināšanas apspriesties ar lauku attīstības programmas uzraudzības komiteju par atlases kritērijiem. Tas dalībvalstīm rada netiešu pienākumu visus atlases kritērijus noteikt līdz minētajai dienai pat attiecībā uz uzaicinājumiem iesniegt pieteikumus, kas tiks izsludināti vēlāk. Lai samazinātu nevajadzīgu administratīvo slogu, vienlaikus nodrošinot, ka finanšu resursi tiek izmantoti pēc iespējas efektīvi, būtu jādod dalībvalstīm iespēja noteikt atlases kritērijus un lūgt uzraudzības komitejas atzinumu jebkurā brīdī pirms tiek publicēti uzaicinājumi iesniegt pieteikumus.
- (15) Lai palielinātu ražas, dzīvnieku un augu apdrošināšanas, kopfondu un ienākumu stabilizācijas instrumenta izmantošanu, būtu no 65 % uz 70 % jāpaaugstina sākotnējā publiskā atbalsta maksimālā procentuālā daļa.
- (16) Lai nodrošinātu, ka Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda (ELGF) budžets atbilst attiecīgajām daudzgadu finanšu shēmā noteiktajām gada maksimālajām robežvērtībām, un izveidotu rezervi krīzes situācijām lauksaimniecības nozarē, tiek izmantota finanšu disciplīna. Tā kā korekcijas likmes noteikšana ir tehnisks uzdevums un ir nesaraunami saistīta ar Komisijas izdevumu tāmi, kas tiek izklāstīta tās gada budžeta projektā, tiešo maksājumu korekcijas likmes noteikšanas procedūra būtu jāvienkāršo, pilnvarojot Komisiju pieņemt šo likmi saskaņā ar konsultēšanās procedūru.
- (17) Lai Regulas (ES) Nr. 1303/2013 87. pantā paredzētos saistību automātiskās atcelšanas noteikumus saskaņotu ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 38. pantu, būtu jākorrigē Regulas (ES) Nr. 1306/2013 38. panta 3. punktā noteiktais datums, līdz kuram dalībvalstīm ir Komisijai jānosūta informācija par izņēmumiem attiecībā uz saistību atcelšanu.
- (18) Lai nodrošinātu juridisko skaidrību attiecībā uz attieksmi pret atgūtajām summām, kas radušās no pagaidu samazinājumiem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 41. panta 2. punktu, minētie samazinājumi būtu jāiekļauj minētās regulas 43. pantā izklāstītajā piešķirto ieņēmumu avotu uzskaitījumā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1303/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1083/2006 (OV L 347, 20.12.2013., 320. lpp.).

- (19) Administratīvās vienkāršošanas interesēs ir lietderīgi no EUR 150 uz EUR 250 palielināt robežvērtību, pēc kuras vadoties, ja tā netiek sasniegta, dalībvalstis var nolemt neveikt nepamatoti izmaksāto summu atgūšanu, ar noteikumu, ka dalībvalsts piemēro tādu pašu vai augstāku robežvērtību valsts parādu nepiedzīšanai.
- (20) Ir lietderīgi nodrošināt, ka tādu maksājumu atteikums vai atgūšana, kuri izriet no neatbilstības publiskā iepirkuma noteikumiem, atspoguļo attiecīgās neatbilstības nopietnību un atbilst proporcionalitātes principam, kā, piemēram, izklāstīts attiecīgajās Komisijas noteiktajās pamatnostādņēs par finanšu korekcijām, kuras minēto noteikumu neievērošanas gadījumā jāveic attiecībā uz izdevumiem, ko finansē Savienība saskaņā ar dalīto pārvaldību. Turklāt ir lietderīgi precizēt, ka šādas neatbilstības ietekmē darījumu likumību un pareizību tikai līdz neizmaksājāmā vai atsaucamā atbalsta daļas līmenim.
- (21) Lai samazinātu administratīvo slogu mazajiem lauksaimniekiem, būtu jāievieš papildu atkāpe, atbrīvojot mazos lauksaimniekus no pienākuma deklarēt zemes gabalus, par kuriem nepiesakās maksājumu saņemšanai.
- (22) Ņemot vērā praktiskās un specifiskās grūtības, kas radušās, starp ELGF un ELFLA saskaņojot platībatkarīgo maksājumu termiņus, pārejas periods būtu jāpagarina vēl par vēl vienu gadu. Tomēr attiecībā uz lauku attīstības pasākumiem, kas saistīti ar platībām, – lai saglabātu lauksaimnieku naudas plūsmas, būtu jāpatur iespēja veikt avansa maksājumus pirms 16. oktobra.
- (23) Lai ņemtu vērā lauksaimniecības sistēmu daudzveidību Savienībā, ir atbilstīgi atļaut dalībvalstīm par ilggadīgo zālāju klasifikācijas kritēriju uzskatīt aparšanu, kas ir relevanta agronomisko un vides aspektu ziņā.
- (24) Kaut arī dažus krūmus vai kokus nevar tiešā veidā izmantot noganīšanai, tomēr tos var izmantot lopbarības ražošanā. Būtu jāatļauj dalībvalstīm visā to teritorijā vai daļā no to teritorijas minētos krūmus vai kokus iekļaut ilggadīgajos zālajos, ja pārsvaru saglabā stiebrzāles un citi lopbarības zālaugi.
- (25) Lai viestu skaidrību jautājumā klasifikāciju pirms 2018. gada attiecībā uz papuvē atstāto zemesgabalu – kas tādi ir bijuši piecus gadus vai ilgāk – klasificēšanu par aramzemi, un lai attiecīgajiem lauksaimniekiem nodrošinātu noteiktību, dalībvalstīm būtu jādod iespēja 2018. gadā paturēt spēkā šo klasificēšanu par aramzemi.
- (26) Dažos apvidos zināma vērtība ganīšanas ziņā var būt arī tādai zemei, kuru var izmantot noganīšanai, tomēr tajā stiebrzāles un citi lopbarības zālaugi nav dominējoši vai nav sastopami un noganīšanas praksei nav nedz tradicionālas iezīmes, nedz arī tā ir svarīga biotopu un dzīvotņu saglabāšanas ziņā. Būtu jāatļauj dalībvalstīm minētās platības visā to teritorijā vai daļā no to teritorijas uzskatīt par ilggadīgiem zālājiem.
- (27) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1307/2013 ⁽¹⁾ pirmajos īstenošanas gados gūtā pieredze liecina, ka dažas dalībvalstis, kas piemēro vienotā platībmaksājuma shēmu, neizmantoja visu līdzekļu summu, kas tām bija pieejama saskaņā ar Komisijas Īstenošanas regulā (ES) 2015/1089 ⁽²⁾ noteiktajām budžeta robežvērtībām. Lai nodrošinātu līdzekļu efektīvāku izmantojumu, dalībvalstīm, kuras piemēro pamata maksājuma shēmu, jau ir iespēja, ievērojot noteiktus ierobežojumus, sadalīt maksājumtiesības lielākā vērtībā nekā summa, kas pieejama to pamata maksājuma shēmai. Dalībvalstīm, kuras piemēro vienotā platībmaksājuma shēmu, arī būtu jādod iespēja, ievērojot tos pašus kopējos ierobežojumus un neskarot tiešo maksājumu neto maksimālo robežvērtību ievērošanu, aprēķināt vajadzīgo summu, par kādu tās var palielināt savu vienotā platībmaksājuma shēmas maksimālo robežvērtību.
- (28) Dažas dalībvalstis uztur valsts fiskālā vai sociālā nodrošinājuma reģistrus, kuros lauksaimnieki ir reģistrēti attiecībā uz to lauksaimniecisko darbību. Minētajām dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai tiesības uz tiešajiem maksājumiem nepiemērot tiem lauksaimniekiem, kas nav attiecīgi reģistrējušies.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1307/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 637/2008 un Padomes Regulu (EK) Nr. 73/2009 (OV L 347, 20.12.2013., 608. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2015/1089 (2015. gada 6. jūlijs), ar ko nosaka maksimālos budžeta apjomus 2015. gadam attiecībā uz dažām tiešā atbalsta shēmām, kas paredzētas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1307/2013, un nosaka atminētās zemes apstrādei paredzēto īpašo rezervju daļu Horvātijai (OV L 176, 7.7.2015., 29. lpp.).

- (29) Tā kā agrāk gūtā pieredze liecināja, ka vairākos gadījumos atbalsts tika piešķirts fiziskām vai juridiskām personām, kuru darbījumdarbības mērķis nebija vai tikai nelielā mērā bija lauksaimnieciskās darbības veikšana, ar Regulu (ES) Nr. 1307/2013 tika ieviesta aktīvā lauksaimnieka klauzula. To ievērojot, dalībvalstīm ir jāatturas no tiešo maksājumu piešķiršanas attiecīgām personām, ja vien šīs personas nevar pierādīt, ka to lauksaimnieciskā darbība nav maznozīmīga. Tomēr gūtā pieredze liecina, ka daudzām dalībvalstīm ir izrādīties grūti izpildīt Regulas (ES) Nr. 1307/2013 9. panta 2. punkta trešajā daļā uzskaitītos trīs kritērijus tam, lai lauksaimnieku varētu uzskatīt par aktīvu. Lai mazinātu ar minēto triju kritēriju izpildi saistīto administratīvo slogu, būtu jādod dalībvalstīm iespēja izlemt, ka tikai vienu vai diviem no šiem kritērijiem pietiek, lai pierādītu, ka persona ir aktīvs lauksaimnieks.
- (30) Turklāt dažas dalībvalstis pieredzēja to, ka grūtības un administratīvās izmaksas, ar ko saskārās, īstenojot elementus, kas saistīti ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 9. panta 2. punktā uzskaitītajām darbībām vai darbījumdarbībām, pārsniedza ieguvumus, ko rada ļoti neliela skaita neaktīvo atbalsta saņēmēju izslēgšana no tiešā atbalsta shēmām. Ja kāda dalībvalsts uzskata, ka tas tā ir, vajadzētu būt iespējai, ka tā var pārtraukt minētās regulas 9. panta piemērošanu saistībā ar uzskaitītajām darbībām vai darbījumdarbībām.
- (31) Ir lietderīgi skaidri pateikt, ka ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 11. pantu dalībvalstīm atļauj katru gadu pārskatīt to lēmumus par lauksaimniekiem paredzētā piešķiramā pamata maksājuma tās daļas samazināšanu, kura pārsniedz EUR 150 000, ar noteikumu, ka šādas pārskatīšanas rezultātā nesamazinās summas, kas pieejamas lauku attīstībai.
- (32) Lai dalībvalstis savām konkrētajām vajadzībām varētu pielāgot atbalstu, ko tās saņem saskaņā ar KLP, būtu tām jānodrošina attiecīgas iespējas pārskatīt savu lēmumu par līdzekļu pārskaitīšanu no savu tiešo maksājumu maksimālā apjoma uz savām lauku attīstības programmām un otrādi. Tādēļ būtu tām jāsniedz iespēja pārskatīt savu lēmumu arī, sākot no 2019. kalendārā gada, ar noteikumu, ka neviens šāds lēmums nenozīmē lauku attīstībai piešķirto summu samazināšanu.
- (33) Papildus tam, ka tiek izmantota pamata maksājumu shēmā noteikto maksājumtiesību vērtības lineāra samazināšana nolūkā papildināt valsts vai reģionālās rezerves ar mērķi atvieglot gados jauno lauksaimnieku un lauksaimnieku, kuri uzsāk lauksaimniecisko darbību, iesaistīšanos atbalsta shēmā, būtu dalībvalstīm arī jāļauj izmantot tādu pašu mehānismu, lai finansētu pasākumus, ar ko novērš zemes pamešanu un kompensē lauksaimniekus par īpašām grūtībām.
- (34) Lai vienkāršotu un uzlabotu to noteikumu saskaņotību, kurus piemēro zaļināšanas pasākumiem, uz pienākumu par kultūraugu dažādošanu būtu jāattiecinā atbrīvojums no pienākuma par ekoloģiski nozīmīgu platību, kuru, ievērojot Regulas (ES) Nr. 1307/2013 46. panta 4. punkta a) apakšpunktu, piemēro saimniecībām, kurās vairāk nekā 75 % no aramzemes kā vienīgos kultūraugus vai apvienojumā ar stiebrzāli vai citiem lopbarības zālaugiem vai papuvi audzē pākšaugu kultūras.
- (35) Lai nodrošinātu saskaņotību tajā, kā tiek uzskatīti atsevišķi kultūraugu veidi, ņemot vērā to būtisko daļu platībās, saistībā ar kultūraugu dažādošanas prasību, elastība, piemērojot noteikumus par kultūraugu dažādošanu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 44. panta 2. punktu, būtu jāattiecinā uz tādu kultūraugu audzēšanu, kas ievērojami ilgu laiku gadā vai ievērojamu šā kultūrauga audzēšanas cikla daļu atrodas zem ūdens.
- (36) Lai racionalizētu esošos atbrīvojumus no kultūraugu dažādošanas pienākuma, kas izklāstīts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 44. panta 3. punkta a) un b) apakšpunktā, ko piemēro zemei, kuru galvenokārt izmanto, lai audzētu stiebrzāles vai citus lopbarības zālaugus, vai pākšaugu kultūras vai kultūraugus zem ūdens, vai zemei, kas galvenokārt ir papuve vai ilggadīgie zālāji, vairs nebūtu jāpiemēro maksimālais ierobežojums – 30 hektāri aramzemes platībai, un lai tādējādi nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret visiem lauksaimniekiem, kuriem ir vienādas zemes izmantošanas daļas.
- (37) Lai ņemtu vērā speltas kviešu (*Triticum spelta*) agronomisko specifiku, Regulas (ES) Nr. 1307/2013 44. panta nolūkā tie būtu jāuzskata par atšķirīgu kultūraugu.

- (38) Lai vienkāršotu esošos atbrīvojumus no pienākuma par ekoloģiski nozīmīgu platību, kurš izklāstīts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 46. panta 4. punkta a) un b) apakšpunktā, ko piemēro zemei, kuru galvenokārt izmanto, lai audzētu stiebrzāles vai citus lopbarības zālaugus, vai pākšaugu kultūras vai kultūraugus zem ūdens, vai zemei, kas galvenokārt ir papuve vai ilggadīgie zālāji, vairs nebūtu jāpiemēro maksimālais ierobežojums aramzemes platību – 30 hektāri.
- (39) Ņemot vērā netiešus ieguvumus videi, ko attiecībā uz bioloģisko daudzveidību potenciāli varētu sniegt daži ilglaicīgi kultūraugi, būtu jāpaplašina ekoloģiski nozīmīgu platību veidu saraksts, kas izklāstīts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 46. pantā, tajā iekļaujot miskantes (*Miscanthus*) un skaujlapainās silfijas (*Silphium perfoliatum*) kultūraugus. Ņemot vērā to, ka veģetācijas seguma veids var pozitīvi ietekmēt papuvē esošas zemes ieguldījumu bioloģiskajā daudzveidībā, par atsevišķu ekoloģiski nozīmīgu platības veidu būtu jāuzskata papuvē atstāta zeme nektāraugiem. Tādējādi būtu jānosaka svēruma koeficienti, miskantes platībām, skaujlapainās silfijas platībām un papuvē atstātas zemes nektāraugiem platībām. Svēruma koeficienti būtu jānosaka tā, lai atspoguļotu minēto platību atšķirīgo nozīmi bioloģiskajā daudzveidībā. Ekoloģiski nozīmīgu platību papildu veidu ieviešana nosaka, ka esošie svēruma koeficienti platībām ar slāpekli piesaistošiem kultūraugiem un platībām ar īscirtmeta atvasājiem ir jāpielāgo tā, lai atspoguļotu jauno līdzsvaru starp visiem ekoloģiski nozīmīgu platību veidiem.
- (40) Pieredze, kas gūta, piemērojot atbalsta shēmu gados jauniem lauksaimniekiem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 50. pantu, liecina, ka dažos gadījumos gados jauni lauksaimnieki nevar gūt labumu no atbalsta visus piecus gadus pilnībā. Lai gan minētais atbalsts joprojām ir vērst uz jaunu saimniecisko darbību, ko veic jaunieši, kas uzsāk lauksaimniecības darbības, dalībvalstīm būtu jāatvieglo gados jaunu lauksaimnieku piekļuve pilnam piecu gadu maksājumam gados jauniem lauksaimniekiem arī tajos gadījumos, kad gados jaunie lauksaimnieki nav pieteikušies atbalstam uzreiz pēc saimniecības izveidošanas.
- (41) Dažas dalībvalstis ir novērtējušas, ka maksājums, ko gados jauniem lauksaimniekiem sniedz saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 50. pantu, ir nepietiekams, lai pienācīgi reaģētu uz finanšu grūtībām, kas saistītas ar gados jaunu lauksaimnieku dibinātu lauku saimniecību sākotnējo izveidi un strukturālo pielāgošanu. Lai vēl vairāk uzlabotu izredzes, ka gados jauni lauksaimnieki piedalās lauku saimniecībās, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai pieņemt lēmumu palielināt vērtību no 25 % līdz 50 % un neatkarīgi no piemērotās aprēķina metodes to procentdaļu, ko piemēro, lai aprēķinātu maksājuma summu gados jauniem lauksaimniekiem. Šādam lēmumam nebūtu jāskar valsts maksimālā apjoma, kas dalībvalstīs noteikts tiešajiem maksājumiem, robežvērtību 2 % apmērā, ar kuru paredzēts finansēt maksājumu gados jauniem lauksaimniekiem.
- (42) Lai nodrošinātu lielāku skaidrību par dalībvalstu pienākumiem attiecībā uz brīvprātīgā saistītā atbalsta ierobežojošo raksturu ražošanas apjoma ziņā, ir piemēroti mainīt Regulas (ES) Nr. 1307/2013 52. panta 5. un 6. punkta formulējumu. Tā kā šis jaunais formulējums atspoguļo pašreizējo praksi, kas saistībā ar attiecīgajiem noteikumiem tiek īstenota kopš 2015. gada 1. janvāra, ir atbilstoši, ka tas tiktu piemērots no 2015. pieprasījumu gada.
- (43) Lai nodrošinātu pēc iespējas lielāku saskaņotību starp Savienības shēmām, kas vērstas uz nozarēm, kurās pēc dažiem gadiem radīsies strukturāli tirgus traucējumi, Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem dod iespēju dalībvalstīm izlemt, ka brīvprātīgo saistīto atbalstu var turpināt izmaksāt līdz 2020. gadam, pamatojoties uz ražošanas vienībām, par kurām šis atbalsts tika piešķirts iepriekšējā atsaucē periodā.
- (44) Lai uzlabotu elastību attiecībā uz brīvprātīgo saistīto atbalstu, būtu jāatļauj dalībvalstīm ik gadu izvērtēt savus atbalsta lēmumus, sākot no 2019. pieprasījumu gada.
- (45) Viens no galvenajiem šķēršļiem, kas kavē ražotāju organizāciju veidošanos, galvenokārt dalībvalstīs, kuras atpauk organizācijas pakāpes ziņā, acīmredzot ir savstarpējas uzticēšanās un iepriekšējās pieredzes trūkums. Ņemot to vērā, šo šķēršli varētu novērst konsultācijas, proti, ja jau darbojošās ražotāju organizācijas ierādītu ceļu citām augļu un dārzenų ražotāju organizācijām, ražotāju grupām vai atsevišķiem ražotājiem, tāpēc tās būtu jāiekļauj kā viens no augļu un dārzenų nozares ražotāju organizāciju mērķiem.
- (46) Papildus izņemšanai no tirgus bezmaksas izplatīšanai ir arī lietderīgi piešķirt finansiālu atbalstu konsultāciju pasākumiem, kuru mērķis ir ražotājus mudināt izveidot tādas organizācijas, kas atbilst atzīšanas kritērijiem, lai esošo ražotāju organizāciju darbības programmās Savienības finansējumu varētu izmantot pilnībā.

- (47) Krīžu novēršanas un pārvarēšanas pasākumu definīcija būtu jāpaplašina, lai ietvertu līdzekļu atjaunošanu kopfondos, kas varētu kā jauni instrumenti palīdzēt izskaust krīzes, un lai ietvertu noieta veicināšanu un saziņu nolūkā dažādot un nostiprināt augļu un dārzena tirgus.
- (48) Tām dalībvalstīm, kuru organizācijas līmenis ir būtiski zem vidējā Savienības rādītāja, būtu jāizveido jauna sistēma, lai vienkāršotu pašreizējo procedūru, saskaņā ar kuru, pirmkārt, dalībvalstīm atļauj piešķirt papildu valsts finansiālo atbalstu ražotāju organizācijām Savienības reģionos, kuros organizācijas pakāpe ir īpaši zemāka par Savienības vidējo, un, otrkārt, papildu nosacījumu izpildīšanas gadījumā atlīdzina daļu no valsts finansiālā atbalsta. Lai nodrošinātu vieglu pāreju no pašreizējās procedūras uz jauno sistēmu, būtu jāparedz viena gada pārejas laiks. Jaunajai sistēmai tāpēc būtu jāklūst piemērojama no 2019. gada 1. janvāra.
- (49) Lai nodrošinātu tādu vīna spirtu, kam ir ģeogrāfiskās izcelsmes norāde, aizsardzību pret reputācijas piesavināšanās risku, būtu dalībvalstīm jāļauj piemērot noteikumus par tādu vīnogulāju stādīšanas atļauju sistēmu, kuri ir piemēroti vīnu ar ģeogrāfiskās izcelsmes norādi ražošanai, arī attiecībā uz vīniem, kas izmantojami tādu vīna spirtu ražošanai, kam ir ģeogrāfiskās izcelsmes norāde.
- (50) Līgumu izmantošana piena un piena produktu nozarē var palīdzēt pastiprināt dalībnieku atbildību un uzlabot viņu izpratni par to, ka nepieciešams labāk ņemt vērā tirgus signālus, uzlabot cenu pārnesi un pielāgot piedāvājumu pieprasījumam, kā arī palīdzēt izvairīties no dažiem negodīgas komercdarbības prakses veidiem. Lai stimulētu šādu līgumu izmantošanu piena un piena produktu nozarē, kā arī citās nozarēs, ražotājiem, ražotāju organizācijām vai ražotāju organizāciju apvienībām vajadzētu būt tiesībām lūgt rakstisku līgumu, pat ja attiecīgā dalībvalsts šādu līgumu izmantošanu nav padarījusi par obligātu.
- (51) Lai gan līgumā par svaigpiena piegādi puses var brīvi apspriest visus šādu līgumu elementus, dalībvalstīm, kuras līgumu izmantošanu padara par obligātu, ir dota iespēja noteikt dažus līguma noteikumus, it īpaši attiecībā uz to minimālo ilgumu. Lai ļautu pusēm panākt līgumā skaidrību par piegādāto daudzumu un cenām, dalībvalstīm būtu arī jābūt iespējai pusēm noteikt par pienākumu vienoties par sakarību starp konkrētu piegādāto daudzumu un cenu, kas maksājama par minēto piegādi.
- (52) Ražotāju organizācijas un to apvienības var lietderīgi darboties tajā, lai koncentrētu piedāvājumu, uzlabotu tirdzniecību, plānotu ražošanu un to pielāgotu pieprasījumam, optimizētu ražošanas izmaksas un stabilizētu ražotāju cenas, veiktu pētniecību, veicinātu paraugprakses un sniegtu tehnisko palīdzību, apsaimniekotu blakusproduktus un to biedriem pieejamos riska pārvaldības rīkus, tādējādi palīdzot stiprināt ražotāju pozīciju pārtikas apritē. To darbības, tostarp līgumslēgšanas sarunas par lauksaimniecības produktu piegādi, ko veic šādas ražotāju organizācijas un to apvienības, koncentrējot piedāvājumu un laižot savu biedru produktus tirgū, tādējādi veicina Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 39. pantā noteikto KLP mērķu izpildi, jo tie nostiprina lauksaimnieku pozīciju pārtikas piegādes ķēdē un var veicināt pārtikas piegādes ķēdes labāku darbību. Ar KLP reformu 2013. gadā tika pastiprināta ražotāju organizāciju loma. Atkāpjoties no LESD 101. panta, iespēja veikt tādas darbības kā ražošanas plānošana, izmaksu optimizēšana, ražotāju biedru produktu laišana tirgū un līgumslēgšanas sarunu veikšana tādēļ būtu skaidri jāreglamentē kā atzītu ražotāju organizāciju tiesības visās tajās nozarēs, attiecībā uz kurām Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1308/2013 ⁽¹⁾ nosaka tirgu kopīgu organizāciju. Minētā atkāpe būtu jāattiecinā tikai uz tām ražotāju organizācijām, kas patiesi veic kādu darbību, kuras mērķis ir ekonomiskā integrācija un ar kuru koncentrē piedāvājumu un laiž tirgū savu biedru produktus. Tomēr papildus tam, ka attiecībā uz šādām ražotāju organizācijām piemēro LESD 102. pantu, būtu jāparedz aizsardzības pasākumi, lai nodrošinātu, ka ar šādām darbībām neizslēdz konkurenci vai neapdraud LESD 39. pantā minētos mērķus. Konkurences iestādēm vajadzētu būt tiesībām šādos gadījumos iejaukties un pieņemt lēmumu, ka nākotnē šādas darbības būtu jāmaina, jāpārtrauc vai tām vispār nebūtu jānotiek. Līdz brīdim, kad konkurences iestāde pieņem lēmumu, ražotāju organizāciju veiktās darbības būtu jāuzskata par likumīgām. Ražotāju organizāciju apvienībām, kas atzītas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1308/2013 156. panta 1. punktu, tādā pašā apmērā un saskaņā ar tādējiem pašiem noteikumiem, kā ražotāju organizācijām, būtu jāļauj izmantot minēto atkāpi attiecībā uz darbībām, ko minētās apvienības veic pašas.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1308/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 (OV L 347, 20.12.2013., 671. lpp.).

- (53) Ražotāju organizācijas ir atzītas konkrētā nozarē, kas minēta Regulas (ES) Nr. 1308/2013 1. panta 2. punktā. Tomēr, tā kā ražotāju organizācijas var darboties vairāk nekā vienā nozarē un, nolūkā izvairīties no administratīvā sloga, kas rastos no pienākuma tām izveidot vairākas ražotāju organizācijas, lai tās tiktu atzītas, vienai ražotāju organizācijai būtu jābūt iespējai saņemt vairāk nekā vienu atzīšanu. Tomēr šādos gadījumos attiecīgajai ražotāju organizācijai būtu jāizpilda atzīšanas nosacījumi par katru attiecīgo nozari.
- (54) Ņemot vērā lomu, kādu starpnozaru organizācijas var ieņemt, lai uzlabotu pārtikas piegādes ķēdes darbību, būtu jāpaplašina saraksts ar iespējamiem mērķiem, kādus šādas starpnozaru organizācijas varētu īstenot, lai tajos iekļautu arī pasākumus tādu risku novēršanai un pārvaldībai, kas saistīti ar dzīvnieku veselību, augu aizsardzību un vidi.
- (55) Starpnozaru organizācijas ir atzītas konkrētā nozarē, kas minēta Regulas (ES) Nr. 1308/2013 1. panta 2. punktā. Tomēr, tā kā starpnozaru organizācijas var darboties vairāk nekā vienā nozarē un, nolūkā izvairīties no administratīvā sloga, kas rastos no pienākuma tām izveidot vairākas starpnozaru organizācijas, lai tās tiktu atzītas, starpnozaru organizācijai būtu jābūt iespējai saņemt vairāk nekā vienu atzīšanu. Tomēr šādos gadījumos attiecīgajai starpnozaru organizācijai būtu jāizpilda atzīšanas nosacījumi par katru attiecīgo nozari.
- (56) Lai atvieglotu labāku tirgus signālu nosūtīšanu un stiprinātu saiknes starp ražotāja cenām un pievienoto vērtību visā piegādes ķēdē, lauksaimniekiem, tostarp lauksaimnieku apvienībām, būtu jādod iespēja vienoties ar savu pirmo pircēju par vērtības sadales klauzulām, tostarp tirgus guvumiem un zaudējumiem. Tā kā starpnozaru organizācijām var būt svarīga nozīme dialoga veicināšanā starp piegādes ķēdes dalībniekiem un paraugprakses un tirgus pārredzamības sekmēšanā, būtu tām jāļauj noteikt standarta vērtības sadales klauzulas. Tomēr vērtības sadales klauzulu izmantošanai lauksaimnieku, lauksaimnieku apvienību un viņu pirmo pircēju vidū būtu jāpaliek brīvprātīgai.
- (57) Pieredze, kas gūta, piemērojot Regulas (ES) Nr. 1308/2013 188. pantu, liecina, ka prasība pieņemt īstenošanas aktus par vienkāršu, matemātisku procesu pārvaldību saistībā ar kvotu piešķiršanas veidu ir apgrūtinājoša un prasa daudz resursu, un šai pieejai nav nekādu konkrētu priekšrocību. Komisijai patiesībā šajā ziņā nav nekādas rīcības brīvības, ņemot vērā to, ka attiecīgā formula jau ir noteikta Komisijas Regulas (EK) Nr. 1301/2006 ⁽¹⁾ 7. panta 2. punktā. Lai samazinātu ar to saistīto administratīvo slogu un racionalizētu minēto procesu, būtu jāparedz, ka Komisija tarifa kvotu piešķiršanas rezultātus publisko ar atbilstīgu publikāciju internetā. Turklāt būtu jāiekļauj konkrēts noteikums par to, ka dalībvalstīm atļaujas būtu jāizsniedz tikai pēc tam, kad Komisija publiskojusi piešķiršanas rezultātus.
- (58) Lai nodrošinātu, ka lauksaimnieku vai ražotāju organizācijas vai to apvienības efektīvi izmanto Regulas (ES) Nr. 1308/2013 209. pantu, būtu jāiekļauj iespēja lūgt Komisijas atzinumu par lauksaimnieku vai ražotāju organizāciju vai to apvienību nolīgumu, lēmumu un saskaņoto darbību saderību ar LESD 39. pantā noteiktajiem mērķiem.
- (59) Lai nodrošinātu, ka noteikumi Regulā (ES) Nr. 1308/2013, ar kuriem atļauj kolektīvus nolīgumus un lēmumus, lai ievērojama līdzsvara trūkuma tirgū brīžos uz laiku stabilizētu attiecīgās nozares, tiktu efektīvi un savlaicīgi īstenoti, iespējas veikt šādu kolektīvu darbību būtu jāattiecinā uz lauksaimniekiem un lauksaimnieku apvienībām. Turklāt šādi pagaidu pasākumi vairs nebūtu jāatļauj kā galējais līdzeklis, bet ar tiem varētu papildināt Savienības rīcību saistībā ar valsts intervenci, privāto uzglabāšanu un ārkārtas pasākumiem, kas paredzēti Regulā (ES) Nr. 1308/2013.
- (60) Tā kā ir lietderīgi turpināt atbalstīt piena un piena produktu nozari pārejas posmā pēc kvotu sistēmas atcelšanas un mudināt minēto nozari daudz efektīvāk reaģēt uz tirgus un cenu svārstībām, tad Regulas (ES) Nr. 1308/2013 noteikumiem, ar ko pastiprina līguma noteikumus piena un piena produktu nozarē, vairs nevajadzētu būt beigu termiņam.
- (61) Lauksaimniecības tirgiem vajadzētu būt pārredzamiem, un informācijai par cenām vajadzētu būt pieejamai un noderīgai visiem dalībniekiem.

⁽¹⁾ Komisijas Regula (EK) Nr. 1301/2006 (2006. gada 31. augusts), ar ko nosaka kopīgus noteikumus lauksaimniecības produktu importa tarifu kvotu administrēšanai, izmantojot ieviešanas atļauju sistēmu (OV L 238, 1.9.2006., 13. lpp.).

- (62) Pieredze, kas gūta, piemērojot Regulas (ES) Nr. 1308/2013 VIII pielikuma II daļas A sadaļu, liecina, ka prasība pieņemt īstenošanas aktus, lai apstiprinātuniecīgus palielinājumus vīna bagātināšanas ierobežojumos, kas realitātē ir tehniski un pretrunīgi, ir apgrūtināša un prasa daudz resursu, un šai pieejai nav nekādu konkrētu priekšrocību. Lai samazinātu saistīto administratīvo slogu un racionalizētu procesu, būtu jāparedz, ka dalībvalstis, kas nolemj izmantot minēto atkāpi, paziņo Komisijai par jebkādu šādu lēmumu.
- (63) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 652/2014⁽¹⁾ paredz iespēju budžeta saistības sadalīt gada maksājumos tikai attiecībā uz apstiprinātām daudzgadu dzīvnieku slimību un zoonožu izskaušanas, kontroles un uzraudzības programmām, kaitīgo organismu klātbūtnes apsekojumu programmām un programmām kaitīgo organismu kontrolei Savienības tālākajos reģionos. Lai panāktu vienkāršošanu un samazinātu administratīvo slogu, minētā iespēja būtu jāattiecinā arī uz pārējiem pasākumiem, kas paredzēti minētajā regulā.
- (64) Lai ļautu šajā regulā paredzētos grozījumus piemērot no 2018. gada 1. janvāra, tai būtu jāstājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.
- (65) Tāpēc Regulas (ES) Nr. 1305/2013, (ES) Nr. 1306/2013, (ES) Nr. 1307/2013, (ES) Nr. 1308/2013 un (ES) Nr. 652/2014 būtu attiecīgi jāgroza,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 1305/2013

Regulu (ES) Nr. 1305/2013 groza šādi:

1) regulas 2. panta 1. punkta otro daļu groza šādi:

a) punkta n) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“n) “gados jauns lauksaimnieks” ir persona, kas pieteikuma iesniegšanas brīdī ir ne vairāk kā 40 gadus veca, kam ir atbilstīgas profesionālās prasmes un kompetence un kas pirmo reizi dibina lauku saimniecību kā minētās saimniecības vadītājs; saimniecību var dibināt viens pats vai kopā ar citiem lauksaimniekiem, neatkarīgi no tās juridiskās formas.”;

b) punktam pievieno šādu apakšpunktu:

“s) “saimniecības dibināšanas diena” ir diena, kad pieteikuma iesniedzējs veic vai pabeidz n) apakšpunktā minēto(-ās) ar dibināšanu saistīto(-ās) darbību(-as).”;

2) regulas 8. panta 1. punkta h) apakšpunkta ii) punktu aizstāj ar šādu:

“ii) tabulu, kurā par katru pasākumu, par katru darbības veidu ar īpašu ELFLA ieguldījuma likmi, par 37. panta 1. punktā un 39.a pantā minēto darbības veidu un attiecībā uz tehnisko palīdzību norāda kopējo plānoto Savienības ieguldījumu un piemērojamā ELFLA ieguldījuma likmi. Attiecīgā gadījumā šajā tabulā atsevišķi norāda ELFLA ieguldījuma likmi mazāk attīstītajiem reģioniem un citiem reģioniem.”;

3) regulas 14. panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Atbilstīgās izmaksas saskaņā ar šo pasākumu ir zināšanu pārneses vai informācijas pasākuma organizēšanas un īstenošanas izmaksas. Demonstrējumu vajadzībām izveidoto infrastruktūru var izmantot pēc tam, kad darbība ir pabeigta. Demonstrējumu projektu gadījumā atbalsts var segt arī attiecīgās ieguldījumu izmaksas. Atbilstīgās izmaksas ir arī dalībnieku ceļa, uzturēšanās un dienas naudas izdevumi, kā arī lauksaimnieku aizvietošanas izmaksas. Visas šajā punktā minētās izmaksas atmaksā atbalsta saņēmējam.”;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 652/2014 (2014. gada 15. maijs), ar ko paredz noteikumus tādu izdevumu pārvaldībai, kuri attiecas uz pārtikas apriti, dzīvnieku veselību un dzīvnieku labturību, augu veselību un augu reproduktīvo materiālu, un ar ko groza Padomes Direktīvas 98/56/EK, 2000/29/EK un 2008/90/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 178/2002, (EK) Nr. 882/2004 un (EK) Nr. 396/2005, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/128/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1107/2009 un atceļ Padomes Lēmumus 66/399/EEK, 76/894/EEK un 2009/470/EK (OV L 189, 27.6.2014., 1. lpp.).

4) regulas 15. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Saskaņā ar šā panta 1. punkta a) un c) apakšpunktu sniegtā atbalsta saņēmējs ir konsultāciju vai mācību pakalpojumu sniedzējs vai vadošā iestāde. Ja saņēmējs ir vadošā iestāde, konsultāciju vai mācību pakalpojumu sniedzēju izvēlas struktūra, kas ir funkcionāli neatkarīga no vadošās iestādes. Atbalstu saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu piešķir iestādei vai struktūrai, kas izvēlēta, lai izveidotu lauku saimniecību pārvaldības, lauku saimniecību atbalsta, lauku saimniecību konsultāciju vai mežsaimniecības konsultāciju pakalpojumus.”;

b) panta 3. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“3. Iestādēm vai struktūrām, kas izvēlētas konsultāciju sniegšanai, ir piemēroti resursi, proti, regulāri apmācīts un kvalificēts personāls, pieredze konsultāciju sniegšanā un uzticamība jomās, kurās tās sniedz konsultācijas. Pakalpojumu sniedzējus saskaņā ar šo pasākumu izvēlas, izmantojot atlases procedūru, kas ir atvērta gan valsts, gan privātām struktūrām. Minētā atlases procedūra ir objektīva, un tajā nepiedalās kandidāti, kuriem ir interešu konflikts.”;

c) pievieno šādu punktu:

“3.a Šā panta nolūkā dalībvalstis saskaņā ar 65. panta 1. punktu veic visas pārbaudes konsultāciju vai mācību pakalpojumu sniedzēja līmenī.”;

5) regulas 16. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta ievaddaļu aizstāj ar šādu:

“1. Atbalsts saskaņā ar šo pasākumu attiecas uz lauksaimnieku un lauksaimnieku grupu jaunu dalību vai dalību iepriekšējos piecos gados.”;

b) panta 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem:

“2. Šajā pasākumā paredzētais atbalsts var ietvert arī izmaksas, ko rada informācijas un noieta veicināšanas darbības, ko īsteno ražotāju grupas attiecībā uz produktiem, uz kuriem attiecas kvalitātes shēma, kas saņem atbalstu saskaņā ar šā panta 1. punktu. Atkāpjoties no Regulas (ES) Nr. 1303/2013 70. panta 3. punkta, minētās darbības var tikt īstenotas tikai iekšējā tirgū.

3. Atbalstu saskaņā ar 1. punktu ne ilgāk kā piecus gadus piešķir kā ikgadēju veicināšanas maksājumu, kura lielumu nosaka saskaņā ar pastāvīgo izmaksu līmeni, kas izriet no dalības atbalstītajās shēmās.

Ja sākotnējā dalība notikusi pirms pieteikuma iesniegšanas atbalsta saņemšanai saskaņā ar 1. punktu, maksimālo piecu gadu laikposmu samazina par tādu gadu skaitu, kas atbilst laikposmam starp sākotnējo dalību kvalitātes shēmā un laiku, kad iesniegts pieteikums atbalsta saņemšanai.

Šajā punktā “pastāvīgās izmaksas” ir izmaksas, kas radušās, iesaistoties atbalstāmajā kvalitātes shēmā, un gada iemaksa par dalību šādā shēmā, vajadzības gadījumā arī izdevumi par pārbaudēm, kas vajadzīgas, lai pārbaudītu atbilstību shēmas specifikācijām.

Šajā pantā “lauksaimnieks” ir aktīvs lauksaimnieks Regulas (ES) Nr. 1307/2013 9. panta nozīmē, kā piemērojams attiecīgajā dalībvalstī.”;

6) regulas 17. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) attiecas uz LESD I pielikumā minēto lauksaimniecības produktu, izņemot zivsaimniecības produktu, vai kokvilnas pārstrādi, tirdzniecību un/vai pilnveidi; ražošanas procesa rezultāts var būt arī produkts, uz kuru minētais pielikums neattiecas; ja atbalstu sniedz finanšu instrumentu veidā, resursi var būt arī produkts, uz kuru neattiecas minētais pielikums, ar nosacījumu, ka ieguldījums veicina vienu vai vairākas Savienības prioritātes lauku attīstības jomā.”;

b) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Atbalstu var sniegt gados jauniem lauksaimniekiem, kas pirmo reizi dibina lauku saimniecību kā saimniecības vadītāji, saistībā ar ieguldījumiem, lai panāktu atbilstību lauksaimniecības ražošanai piemērojamiem Savienības standartiem, tostarp darba drošības jomā. Šādu atbalstu var sniegt ilgākais divdesmit četrus mēnešus no dibināšanas dienas, kā paredzēts lauku attīstības programmā, vai līdz tiek pabeigtas darbības, kuras definētas 19. panta 4. punktā minētajā darījumdarbības plānā.”;

7) regulas 19. pantu groza šādi:

a) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Pieteikumu atbalstam saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunkta i) punktu iesniedz vēlākais 24 mēnešus pēc saimniecības dibināšanas dienas.

Atbalstu saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu piešķir ar nosacījumu, ka ir iesniegts darījumdarbības plāns. Darījumdarbības plāna īstenošanu sāk vismaz deviņos mēnešos no dienas, kad pieņemts lēmums par atbalsta piešķiršanu. Darījumdarbības plāna maksimālais ilgums ir pieci gadi.

Darījumdarbības plānā paredz, ka gados jauns lauksaimnieks atbilst aktīvu lauksaimnieku definīcijai Regulas (ES) Nr. 1307/2013 9. pantā, kā piemērojams attiecīgajā dalībvalstī, 18 mēnešos no dienas, kad pieņemts lēmums par atbalsta piešķiršanu.

Dalībvalstis nosaka 2. panta 1. punkta s) apakšpunktā minēto(-ās) darbību(-as) lauku attīstības programmās.

Dalībvalstis nosaka maksimālo un minimālo robežvērtību, kas ļauj saņēmējam vai saimniecībai saņemt atbalstu saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunkta i) un iii) punktu. Minimālā robežvērtība atbalstam, ko sniedz saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunkta i) punktu, ir augstāka nekā maksimālā robežvērtība atbalstam, ko sniedz saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunkta iii) punktu. Atbalstu var saņemt tikai saimniecības, kas atbilst mikrouzņēmumu un mazo uzņēmumu definīcijai.”;

b) pantā iekļauj šādu punktu:

“4.a Atkāpjoties no Regulas (ES) Nr. 1303/2013 37. panta 1. punkta, atbalstu saskaņā ar šā panta 1. punkta a) apakšpunkta i) punktu var sniegt arī finanšu instrumentu veidā vai kā dotāciju un finanšu instrumentu apvienojumu.”;

c) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Atbalstu, ko sniedz saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu, izmaksā vismaz divās daļās. Daļas var pakāpeniski samazināt. Tā atbalsta pēdējo daļu, ko sniedz saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunkta i) un ii) punktu, izmaksā ar nosacījumu, ka ir pareizi īstenots darījumdarbības plāns.”;

8) regulas 20. pantā pievieno šādu punktu:

“4. Panta 2. un 3. punktu nepiemēro, ja atbalstu sniedz finanšu instrumentu veidā.”;

9) regulas 23. pantu groza šādi:

a) nosaukumu aizstāj ar šādu:

“23. pants

Agromežsaimniecības sistēmu ierīkošana, reģenerācija vai renovācija”;

b) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Atbalstu saskaņā ar 21. panta 1. punkta b) apakšpunktu ilgākais uz pieciem gadiem piešķir privātiem zemes tiesiskajiem valdītājiem, pašvaldībām un to apvienībām, un tas attiecas uz ierīkošanas, reģenerācijas un/vai renovācijas izmaksām un gada piemaksu par hektāru uzturēšanas izmaksu segšanai.”;

10) regulas 28. pantu groza šādi:

a) panta 6. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Aprēķinot šā punkta pirmajā daļā minētos maksājumus, dalībvalstis atskaita summu, kas vajadzīga, lai novērstu Regulas (ES) Nr. 1307/2013 43. pantā minētās prakses divkāršo finansējumu. Dalībvalstis var aprēķināt atskaitījumu kā fiksētu vidējo summu, ko piemēro visiem attiecīgajiem saņēmējiem, kas veic attiecīgo darbības veidu.”;

b) panta 9. punktu aizstāj ar šādu:

“9. Darbībām, uz kurām neattiecas 1.–8. punktā izklāstītie noteikumi, atbalstu var piešķirt saistībām par ģenētisko resursu, tostarp nevietējo resursu, saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu un attīstību lauksaimniecībā. Šādas saistības var īstenot citi saņēmēji, kas nav minēti 2. punktā.”;

11) regulas 29. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Atbalstu saskaņā ar šo pasākumu piešķir par lauksaimniecības platības hektāru lauksaimniekiem vai lauksaimnieku grupām, kas uzņemas brīvprātīgi pāriet uz bioloģiskās lauksaimniecības praksi un metodēm vai tās saglabāt, kā definēts Regulā (EK) Nr. 834/2007, un kas ir aktīvi lauksaimnieki Regulas (ES) Nr. 1307/2013 9. panta nozīmē, kā piemērojams attiecīgajā dalībvalstī.”;

b) panta 4. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Aprēķinot šā punkta pirmajā daļā minētos maksājumus, dalībvalstis atskaita summu, kas vajadzīga, lai novērstu Regulas (ES) Nr. 1307/2013 43. pantā minētās prakses divkāršo finansējumu. Dalībvalstis var aprēķināt atskaitījumu kā fiksētu vidējo summu, ko piemēro visiem attiecīgajiem saņēmējiem, kas veic attiecīgos apakšpasākumus.”;

12) regulas 30. panta 1. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Aprēķinot pirmajā daļā minētos maksājumus, kas saistīti ar atbalstu, dalībvalstis atskaita summu, kas vajadzīga, lai novērstu Regulas (ES) Nr. 1307/2013 43. pantā minētās prakses divkāršo finansējumu. Dalībvalstis var aprēķināt atskaitījumu kā fiksētu vidējo summu, ko piemēro visiem attiecīgajiem atbalsta saņēmējiem, kas veic attiecīgos apakšpasākumus.”;

13) regulas 31. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Maksājumus piešķir lauksaimniekiem, kuri apņemas veikt lauksaimniecisku darbību apgabalos, kas noteikti, ievērojot 32. pantu, un kuri ir aktīvi lauksaimnieki Regulas (ES) Nr. 1307/2013 9. panta nozīmē, kā piemērojams attiecīgajā dalībvalstī.”;

b) panta 5. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“5. Papildus 2. punktā paredzētajiem maksājumiem saskaņā ar šo pasākumu dalībvalstis no 2014. līdz 2020. gadam var piešķirt maksājumus saņēmējiem apgabalos, kas 2007.–2013. gada plānošanas laikposmā bijuši atbalsttiesīgi saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1698/2005 36. panta a) punkta ii) apakšpunktu. Saņēmējiem apgabalos, kas pēc 32. panta 3. punktā minētās jaunās robežu noteikšanas vairs nav atbalsttiesīgi, minētos maksājumus pakāpeniski samazina ilgākais četru gadu laikposmā. Minētais laikposms sākas ar dienu, kad robežu noteikšana saskaņā ar 32. panta 3. punktu ir pabeigta, un vēlākais 2019. gadā. Minētie maksājumi sākas ar ne vairāk kā 80 % no vidējā maksājuma, kas noteikts programmā 2007.–2013. gada plānošanas laikposmam saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1698/2005 36. panta a) punkta ii) apakšpunktu, un beidzas vēlākais 2020. gadā, maksājot summu, kas nepārsniedz 20 %. Kad pakāpeniskas samazināšanas rezultātā maksājuma apjoms sasniedz EUR 25, dalībvalsts var turpināt piešķirt maksājumus šādā apjomā, līdz ir beidzies pakāpeniskas pārtraukšanas laikposms.”;

14) regulas 33. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Dzīvnieku labturības maksājumus saskaņā ar šo pasākumu piešķir lauksaimniekiem, kuri brīvprātīgi uzņemas veikt darbības, kas ietver vienas vai vairākas dzīvnieku labturības saistības, un kuri ir aktīvi lauksaimnieki Regulas (ES) Nr. 1307/2013 9. panta nozīmē, kā piemērojams attiecīgajā dalībvalstī.”;

15) regulas 36. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu groza šādi:

i) punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“c) ienākumu stabilizācijas instrumentu, kas izpaužas kā finansiāli ieguldījumi kopfondos, lai sniegtu kompensāciju visu nozaru lauksaimniekiem saistībā ar ienākumu ievērojamu samazināšanos.”;

ii) punktam pievieno šādu apakšpunktu:

“d) konkrētas nozares ienākumu stabilizācijas instrumentu, kas izpaužas kā finansiāli ieguldījumi kopfondos, lai sniegtu kompensāciju konkrētas nozares lauksaimniekiem saistībā ar ienākumu ievērojamu samazināšanos.”;

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Šajā pantā “lauksaimnieks” ir aktīvs lauksaimnieks Regulas (ES) Nr. 1307/2013 9. panta nozīmē, kā piemērojams attiecīgajā dalībvalstī.”;

c) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Šā panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā “kopfonds” ir shēma, ko dalībvalsts akreditējusi saskaņā ar saviem tiesību aktiem, lai iesaistītie lauksaimnieki varētu apdrošināties, turklāt kompensācijas maksājumus veic iesaistītajiem lauksaimniekiem par ekonomiskiem zaudējumiem, ko izraisījuši nelabvēlīgi klimatiskie apstākļi vai dzīvnieku vai augu slimības uzliesmojums, vai kaitēkļu invāzija, vai vides incidents, vai saistībā ar ienākumu ievērojamu samazināšanos.”;

d) panta 5. punkta otro daļu svīturo;

16) regulas 37. panta 1. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“1. Atbalstu saskaņā ar 36. panta 1. punkta a) apakšpunktu piešķir tikai par apdrošināšanas līgumiem, kuri sedz zaudējumus, ko izraisījuši nelabvēlīgi klimatiskie apstākļi vai dzīvnieku vai augu slimība vai kaitēkļu invāzija vai vides incidents vai pasākums, kas saskaņā ar Direktīvu 2000/29/EK ir pieņemts, lai izskaustu vai apturētu augu slimību vai kaitēkļu invāziju, un kas iznīcina vairāk nekā 20 % no attiecīgā lauksaimnieka vidējā produkcijas gada apjoma iepriekšējos trīs gados vai no trīs gadu produkcijas vidējā apjoma, kas aprēķināts, pamatojoties uz iepriekšējo piecu gadu laikposmu un izslēdzot augstāko un zemāko rādītāju. Lai aprēķinātu lauksaimnieka produkcijas gada apjomu, var izmantot rādītājus. Izmantotā aprēķināšanas metode ļauj noteikt atsevišķa lauksaimnieka faktiskos zaudējumus attiecīgajā gadā.”;

17) regulas 38. pantu groza šādi:

a) panta 3. punktu groza šādi:

i) pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“3. Finansiālie ieguldījumi, kas minēti 36. panta 1. punkta b) apakšpunktā, var attiekties tikai uz:

a) kopfonda izveidošanas administratīvajām izmaksām, kas sadalītas maksimāli trim gadiem, pakāpeniski samazinot to apjomu;

b) summām, ko kopfonds izmaksājis lauksaimniekiem kā finanšu kompensāciju. Turklāt finansiālais ieguldījums var attiekties uz procentiem par komerciālajiem aizņēmumiem, kurus kopfonds ņēmis, lai izmaksātu finansiālu kompensāciju lauksaimniekiem krīzes gadījumā;

c) fondā veikto gada iemaksu papildināšanu;

d) kopfonda sākotnējo kapitālu.”;

ii) dzēš trešo daļu;

b) panta 5. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“5. Atbalsts nepārsniedz maksimālo atbalsta likmi, kas noteikta II pielikumā. 3. punkta b) apakšpunktā minētajā atbalstā ņem vērā jebkuru atbalstu, kas jau paredzēts saskaņā ar 3. punkta c) un d) apakšpunktu.”;

18) regulas 39. pantu groza šādi:

a) nosaukumu aizstāj ar šādu:

“39. pants

Ienākumu stabilizācijas instruments visu nozaru lauksaimniekiem”;

b) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Atbalstu saskaņā ar 36. panta 1. punkta c) apakšpunktu piešķir tikai tad, ja ienākumu kritums pārsniedz 30 % no atsevišķa lauksaimnieka vidējiem gada ienākumiem iepriekšējo trīs gadu laikposmā vai trīs gadu vidējiem ienākumiem, kas aprēķināti, pamatojoties uz iepriekšējo piecu gadu laikposmu un izslēdzot augstāko un zemāko rādītāju. Regulas 36. panta 1. punkta c) apakšpunkta nolūkos ienākumi ir to ieņēmumu summa, kurus lauksaimnieks gūst no tirgus, ietverot jebkādu publisko atbalstu un atskaitot resursu izmaksas. Kopfonda maksājumi lauksaimniekiem kompensē mazāk nekā 70 % no zaudētajiem ienākumiem tajā gadā, kad ražotājs kļūst tiesīgs saņemt šo palīdzību. Aprēķinot lauksaimnieka gada ienākumu zaudējumus, var izmantot rādītājus.”;

c) panta 4. un 5. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Finanšiālie ieguldījumi, kas minēti 36. panta 1. punkta c) apakšpunktā, var attiekties tikai uz:

- a) kopfonda izveidošanas administratīvajām izmaksām, kas sadalītas maksimāli trim gadiem, pakāpeniski samazinot to apjomu;
- b) summām, ko kopfonds izmaksājis lauksaimniekiem kā finanšu kompensāciju. Turklāt finansiālais ieguldījums var attiekties uz procentiem par komercālajiem aizņēmumiem, kurus kopfonds ņēmis, lai izmaksātu finansiālu kompensāciju lauksaimniekiem krīzes gadījumā.
- c) fondā veikto gada iemaksu papildināšanu;
- d) kopfonda sākotnējo kapitālu.

5. Atbalsts nepārsniedz maksimālo likmi, kas noteikta II pielikumā. 4. punkta b) apakšpunktā minētajā atbalstā ņem vērā jebkuru atbalstu, kas jau paredzēts saskaņā ar 4. punkta c) un d) apakšpunktu.”;

19) regulā iekļauj šādu pantu:

“39.a pants

Ienākumu stabilizācijas instruments konkrētas nozares lauksaimniekiem

1. Atbalstu saskaņā ar 36. panta 1. punkta d) apakšpunktu piešķir tikai pienācīgi pamatotos gadījumos un tad, ja ienākumu kritums pārsniedz robežvērtību vismaz 20 % apmērā no atsevišķa lauksaimnieka vidējiem gada ienākumiem iepriekšējo trīs gadu laikposmā vai trīs gadu vidējiem ienākumiem, kas aprēķināti, pamatojoties uz iepriekšējo piecu gadu laikposmu un izslēdzot augstāko un zemāko rādītāju. Lai aprēķinātu lauksaimnieka gada ienākumu zaudējumus, var izmantot rādītājus. Regulas 36. panta 1. punkta d) apakšpunkta nolūkos ienākumi ir to ieņēmumu summa, kurus lauksaimnieks gūst no tirgus, ietverot jebkādu publisko atbalstu un atskaitot resursu izmaksas. Kopfonda maksājumi lauksaimniekiem kompensē mazāk nekā 70 % no zaudētajiem ienākumiem tajā gadā, kad ražotājs kļūst tiesīgs saņemt šo palīdzību.

2. Regulas 39. panta 2.–5. punktu piemēro atbalstam saskaņā ar 36. panta 1. punkta d) apakšpunktu.”;

20) regulas 45. pantu groza šādi:

a) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Ja atbalstu sniedz ar finanšu instrumenta starpniecību, kurš izveidots saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1303/2013 37. pantu, apgrozāmais kapitāls var būt atbilstīgi izdevumi. Šādi atbilstīgie izdevumi nepārsniedz EUR 200 000 vai 30 % no kopējās atbilstīgo izdevumu summas, kas paredzēta ieguldījumiem, atkarībā no tā, kura summa ir lielāka.”;

b) pantam pievieno šādu punktu:

“7. Šā panta 1., 2. un 3. punktu nepiemēro, ja atbalstu sniedz finanšu instrumentu veidā.”;

21) regulas 49. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktam pievieno šādu daļu:

“Atkāpjoties no pirmās daļas, ārkārtas un pienācīgi pamatotos gadījumos, kad atlases kritērijus nav iespējams noteikt attiecīgo darbību veida iezīmju dēļ, vadošā iestāde var noteikt citu atlases metodi, kas jāapraksta lauku attīstības programmā pēc apspriešanās ar uzraudzības komiteju.”;

b) panta 2. un 3.punktu aizstāj ar šādu:

“2. Dalībvalsts iestāde, kas atbild par darbību atlasī, nodrošina, lai darbības, izņemot 18. panta 1. punkta b) apakšpunktā, 24. panta 1. punkta d) apakšpunktā, 28. līdz 31., 33. līdz 34. pantā un 36. līdz 39.a pantā minētās darbības, tiktu atlasītas saskaņā ar 1. punktā minētajiem atlases kritērijiem un saskaņā ar pārredzamu un labi dokumentētu procedūru.

3. Saņēmējus var atlasīt, pamatojoties uz uzaicinājumiem iesniegt priekšlikumus un piemērojot ekonomikas, sociālos un vides efektivitātes kritērijus.”;

c) pantam pievieno šādu punktu:

“4. Šā panta 1. un 2. punktu nepiemēro, ja atbalstu sniedz finanšu instrumentu veidā.”;

22) regulas 59. panta 4. punktu groza šādi:

a) punkta f) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“f) 100 % summai EUR 100 miljonu apmērā 2011. gada cenās, kas piešķirta Īrijai, summai EUR 500 miljonu apmērā 2011. gada cenās, kas piešķirta Portugālei, un summai EUR 7 miljonu apmērā 2011. gada cenās, kas piešķirta Kiprai.”;

b) punktam pievieno šādu apakšpunktu:

“h) Regulas (ES) Nr. 1303/2013 39.a panta 13. punktā minētā ieguldījuma likme minētās regulas 38. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētajam finanšu instrumentam.”;

23) regulas 60. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Atkāpjoties no Regulas (ES) Nr. 1303/2013 65. panta 9. punkta, ārkārtas pasākumu gadījumos, kas ir jāveic dabas katastrofu, katastrofālu notikumu vai nelabvēlīgu klimatisko apstākļu dēļ vai tādēļ, ka dalībvalstī vai reģionā ir būtiski un pēkšņi mainījušies sociālekonomiskie apstākļi, lauku attīstības programmās var paredzēt, ka izdevumi, kas saistīti ar programmas izmaiņām, var būt atbilstīgi no tās dienas, kad ir noticis notikums.”;

b) panta 2. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Izņemot 45. panta 2. punkta c) apakšpunktā definētās vispārējās izmaksas, attiecībā uz ieguldījumu darbībām saskaņā ar pasākumiem, uz kuriem attiecas LESD 42. pants, par atbilstīgiem uzskata tikai tos izdevumus, kas radušies pēc tam, kad pieteikums ir iesniegts kompetentajai iestādei. Tomēr ārkārtas pasākumu gadījumos, kas jāveic dabas katastrofu, katastrofālu notikumu vai nelabvēlīgu klimatisko apstākļu dēļ vai tādēļ, ka dalībvalstī vai reģionā būtiski un pēkšņi ir mainījušies sociālekonomiskie apstākļi, dalībvalstis savā programmā var paredzēt, ka izdevumi, kas radušies atbalsta saņēmējam pēc tam, kad ir noticis notikums, arī ir atbilstīgi.”;

c) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Saņēmēju veiktos maksājumus pamato ar rēķiniem un dokumentiem, kas apstiprina maksājuma veikšanu. Ja tas nav iespējams, maksājumus pamato ar dokumentiem, kuriem ir līdzvērtīgs pierādījuma spēks, izņemot atbalsta veidus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1303/2013 67. panta 1. punkta apakšpunktiem, izņemot tā a) apakšpunktu.”;

24) regulas 62. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Ja atbalstu piešķir, pamatojoties uz standarta izmaksām vai papildu izmaksām un negūtajiem ienākumiem saskaņā ar 21. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktu attiecībā uz negūtajiem ienākumiem un uzturēšanas izmaksām un 28. līdz 31., 33. un 34. pantu, dalībvalstis nodrošina to, lai attiecīgie aprēķini būtu atbilstīgi un pareizi, un iepriekš noteikti, pamatojoties uz taisnīgu, objektīvu un pierādāmu aprēķina metodi. Šajā nolūkā struktūra, kas ir funkcionāli neatkarīga no iestādēm, kuras atbild par programmas īstenošanu un kurām ir atbilstīga kompetence, veic aprēķinus vai apstiprina aprēķinu atbilstību un pareizību. Paziņojumu, ar ko apstiprina aprēķinu atbilstību un precizitāti, iekļauj lauku attīstības programmā.”;

25) regulas 66. panta 1. punkta b) apakšpunktu svīturo;

26) regulas 74. panta a) punktu aizstāj ar šādu:

“a) pirms tiek publicēts attiecīgais uzaicinājums iesniegt priekšlikumus, konsultē un sniedz atzinumu par finansējamo darbību atlases kritērijiem, kurus pārskata saskaņā ar programmēšanas vajadzībām;”;

27) II pielikumu groza saskaņā ar šīs regulas I pielikumu.

2. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 1306/2013

Regulu (ES) Nr. 1306/2013 groza šādi:

1) regulas 26. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktu svīturo;

b) panta 3. un 4. punktu aizstāj ar šādiem:

“3. Līdz tā kalendārā gada 30. jūnijam, attiecībā uz kuru piemēro korekcijas likmi, Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros nosaka korekcijas likmi. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 116. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

4. Līdz tā kalendārā gada 1. decembrim, attiecībā uz kuru piemēro korekcijas likmi, Komisija, balstoties uz jaunu informāciju, var pieņemt īstenošanas aktus, pielāgojot korekcijas likmi, kas noteikta saskaņā ar 3. punktu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 116. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.”;

2) regulas 38. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Ja notiek tiesvedība vai administratīvā pārsūdzība, kam ir apturošs efekts, 1. vai 2. punktā minēto laikposmu automātiskai saistību atcelšanai attiecībā uz summu, kas paredzēta attiecīgajām darbībām, aptur uz laiku, kamēr notiek tiesvedība vai administratīvā pārsūdzība, ar noteikumu, ka Komisija no attiecīgās dalībvalsts saņem pamatotu paziņojumu līdz N + 4 gada 31. janvārim.”;

3) regulas 43. panta 1. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“a) summas, kuras saskaņā ar 40., 52. un 54. pantu un – attiecībā uz ELGF izdevumiem – saskaņā ar 41. panta 2. punktu un 51. pantu, ir jāiemaksā Savienības budžetā, tostarp procenti par šīm summām;”;

4) regulas 54. panta 3. punkta a) apakšpunkta ii) punktu aizstāj ar šādu:

“ii) no atbalsta saņēmēja atgūstamā summa saistībā ar individuālu maksājumu atbalsta shēmā vai atbalsta pasākumā, neieskaitot procentus, ir starp EUR 100 un EUR 250 un attiecīgā dalībvalsts piemēro robežvērtību, kas ir vienāda ar atgūstamo summu vai lielāka par to, saskaņā ar valsts tiesību aktiem par valsts parāda nepiedzīšanu;”;

5) regulas 63. panta 1. punktam pievieno šādu daļu:

“Ja neatbilstība skar valsts vai Savienības noteikumus par publisko iepirkumu, neizmaksājamo vai atsaucamo atbalsta daļu nosaka, pamatojoties uz neatbilstības smaguma pakāpi un saskaņā ar samērīguma principu. Darījuma likumību un pareizību var ietekmēt tikai līdz neizmaksājāmā vai atsaucamā atbalsta daļas līmenim.”;

6) regulas 72. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Atkāpjoties no 1. punkta a) apakšpunkta, dalībvalstis var pieņemt lēmumu, ka:

- a) lauksaimniecībā izmantojamie zemes gabali līdz 0,1 ha lielā platībā, par kuriem nepiesakās maksājumu saņemšanai, nav jādeklarē, ja šādu zemes gabalu kopējā platība nepārsniedz 1 ha, un/vai var pieņemt lēmumu, ka lauksaimniekam, kurš nepiesakās platībatkarīgo tiešo maksājumu saņemšanai, nav jādeklarē lauksaimniecībā izmantojamie zemes gabali, ja kopējā platība nepārsniedz 1 ha. Visos gadījumos lauksaimnieks savā pieteikumā norāda, ka tā rīcībā ir lauksaimniecībā izmantojamie zemes gabali, un pēc kompetento iestāžu pieprasījuma norāda to atrašanās vietu.
- b) lauksaimniekiem, kuri piedalās mazo lauksaimnieku atbalsta shēmā, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 V sadaļā, nav jādeklarē lauksaimniecībā izmantojamie zemes gabali, par kuriem nepiesakās maksājumu saņemšanai, ja vien tas nav nepieciešams citas palīdzības vai atbalsta nolūkā.”;

7) regulas 75. panta 1. punkta trešo un ceturto daļu aizstāj ar šādu:

“Neatkarīgi no šā punkta pirmās un otrās daļas, dalībvalstis var:

- a) līdz 1. decembrim, bet ne agrāk kā 16. oktobrī, veikt avansa maksājumus līdz 50 % apmērā tiešajiem maksājumiem,
- b) līdz 1. decembrim veikt avansa maksājumus līdz 75 % apmērā lauku attīstības atbalstam, kas minēts 67. panta 2. punktā.

Attiecībā uz lauku attīstības atbalstu, kas minēts 67. panta 2. punktā, šā punkta pirmo un otro daļu piemēro attiecībā uz atbalsta pieteikumiem vai maksājuma pieprasījumiem, kas iesniegti, sākot no 2019. maksājumu pieprasījumu gada.”.

3. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 1307/2013

Regulu (ES) Nr. 1307/2013 groza šādi:

1) regulas 4. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu groza šādi:

i) h) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“h) “ilggadīgie zālāji un pastāvīgās ganības” (turpmāk par abiem “ilggadīgie zālāji”) ir zeme, ko izmanto, lai dabīgi (ar pašiesēšanos) vai kultivējot (sējot) audzētu stiebrzāles vai citus lopbarības zālaugus, un kas piecus gadus vai ilgāk nav iekļauta saimniecības augsekas sistēmā, un, ja dalībvalstis tā nolemj, – kas piecus gadus vai ilgāk nav aparta; starp tām var būt tādas citas sugas kā krūmi un/vai koki, ko var izmantot noganīšanai, un, ja dalībvalstis tā nolemj, – tādas citas sugas kā krūmi un/vai koki, kas ražo lopbarību, ar noteikumu, ka pārsvaru saglabā stiebrzāles un citi lopbarības zālaugi. Dalībvalstis var arī nolemt, ka par ilggadīgiem zālājiem ir uzskatāma:

- i) zeme, ko var izmantot noganīšanai un kas veido daļu no izveidotās vietējās prakses, ja stiebrzāles un citi lopbarības zālaugi tradicionāli nav dominējoši ganību teritorijās, un/vai
- ii) zeme, ko var izmantot noganīšanai, ja stiebrzāles un citi lopbarības zālaugi ganību teritorijās nav dominējoši vai nav sastopami.”;

ii) pievieno šādu daļu:

“Neatkarīgi no pirmās daļas f) un h) apakšpunkta, dalībvalstis, kas pirms 2018. gada 1. janvāra papuvē atstātus zemesgabalus ir uzskatījušas par aramzemi, var turpināt tos par tādu uzskatīt arī pēc minētā datuma. No 2018. gada 1. janvāra papuvē atstātie zemesgabali, kuri saskaņā ar šo daļu 2018. gadā ir uzskatīti par aramzemi, 2023. gadā vai pēc tam kļūst par ilggadīgiem zālājiem, ja ir izpildīti nosacījumi, kas ir izklāstīti h) apakšpunktā.”;

b) panta 2. punktam pievieno šādas daļas:

“Dalībvalstis var nolemt, ka:

- a) zemi, kas piecus gadus vai ilgāk nav aparta, var uzskatīt par ilggadīgiem zālājiem, kā minēts 1. punkta pirmās daļas h) apakšpunktā, ar noteikumu, ka zeme tiek izmantota, lai dabīgi (ar pašiesēšanos) vai kultivējot (sējot) audzētu stiebrzāles vai citus lopbarības zālaugus, un ka tā piecus gadus vai ilgāk nav iekļauta saimniecības augsekas sistēmā,
- b) starp ilggadīgiem zālājiem var būt tādas citas sugas kā krūmi un/vai koki, kas ražo lopbarību, tādos apgabalos, kur dominē stiebrzāles un citi lopbarības zālaugi, un/vai
- c) zemi, ko var izmantot noganīšanai, ja stiebrzāles un citi lopbarības zālaugi ganību teritorijās nav dominējoši vai nav sastopami, var uzskatīt par ilggadīgiem zālājiem, kā minēts 1. punkta pirmās daļas h) apakšpunktā.

Dalībvalstis, pamatojoties uz objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem, var nolemt visai savai teritorijai vai tās daļai piemērot lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar šā punkta trešās daļas b) un/vai c) punktu.

Dalībvalstis līdz 2018. gada 31. martam informē Komisiju par jebkādu lēmumu, kas ir pieņemts saskaņā ar šā punkta trešo un ceturto daļu.”;

2) regulas 6. panta 2. punktā pievieno šādu daļu:

“Ja kāda dalībvalsts izmanto 36. panta 4. punkta otrajā daļā paredzēto iespēju, tad attiecībā uz šo dalībvalsti II pielikumā paredzētais valsts maksimālais apjoms attiecīgajā gadā var tikt pārsniegts par summu, kas aprēķināta saskaņā ar minēto daļu.”;

3) regulas 9. pantu groza šādi:

a) iekļauj šādu punktu:

“3.a Papildus 1., 2. un 3. punktam dalībvalstis var nolemt, ka nekādi tiešie maksājumi nav jāpiešķir lauksaimniekiem, kuri attiecībā uz lauksaimnieciskām darbībām nav reģistrēti kādā valsts fiskālajā vai sociālā nodrošinājuma reģistrā.”;

b) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Šā panta 2., 3. un 3.a punktu nepiemēro tiem lauksaimniekiem, kuri iepriekšējā gadā saņēmuši tikai tādas tiešos maksājumus, kas nepārsniedz noteiktu summu. Par minēto summu lemj dalībvalstis, balstoties uz objektīviem kritērijiem, piemēram, uz savas valsts vai reģionālajām iezīmēm, un tā nepārsniedz EUR 5 000.”;

c) panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

“6. Dalībvalstis līdz 2014. gada 1. augustam informē Komisiju par jebkādu lēmumu, kas minēts 2., 3. vai 4. punktā, un līdz 2018. gada 31. martam – par jebkādu lēmumu, kas minēts 3.a punktā. Ja attiecībā uz šādiem lēmumiem tiek veikti grozījumi, dalībvalstis par to informē Komisiju divu nedēļu laikā no dienas, kad ir pieņemts jebkāds lēmums par grozīšanu.”;

d) pantam pievieno šādus punktus:

“7. Dalībvalstis no 2018. gada vai no jebkura nākamā gada var nolemt, ka personas vai personu grupas, uz kurām attiecas 2. punkta pirmās un otrās daļas darbības joma, var norādīt tikai vienu vai divus no trim kritērijiem, kas uzskaitīti 2. punkta trešajā daļā, lai pierādītu, ka ir aktīvi lauksaimnieki. Dalībvalstis par šādu lēmumu informē Komisiju līdz 2018. gada 31. martam, ja tas tiek piemērots no 2018. gada, vai – ja tas tiek piemērots no kāda nākamā gada, – līdz tā gada 1. augustam, kurš ir pirms šādu lēmumu piemērošanas gada.

8. Dalībvalstis var nolemt pārtraukt piemērot 2. punktu no 2018. gada vai no jebkura nākamā gada. Tās par šādu lēmumu informē Komisiju līdz 2018. gada 31. martam, ja tas tiek piemērots no 2018. gada, vai – ja tas tiek piemērots no kāda nākamā gada, – līdz tā gada 1. augustam, kurš ir pirms šādu lēmumu piemērošanas gada.”;

4) regulas 11. panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

“6. Dalībvalstis katru gadu var pārskatīt savus lēmumus par maksājumu samazināšanu saskaņā ar šo pantu ar noteikumu, ka šādas pārskatīšanas rezultātā nesamazinās summas, kas pieejamas lauku attīstībai.

Dalībvalstis informē Komisiju par lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar šo pantu, un par jebkuru paredzamo samazināšanas rezultātu attiecībā uz katru gadu līdz 2019. gadam, to darot līdz tā gada 1. augustam, kurš ir pirms šādu lēmumu piemērošanas gada; pēdējā diena, kad šāda informēšana ir iespējama, ir 2018. gada 1. augusts.”;

5) regulas 14. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu papildina ar šādu daļu:

“Dalībvalstis var nolemt pārskatīt šajā punktā minētos lēmumus, pārskatītajiem lēmumiem stājoties spēkā no 2019. kalendārā gada, un līdz 2018. gada 1. augustam informēt Komisiju par visiem uz šādu pārskatīšanu balstītiem lēmumiem. Neviena uz šādu pārskatīšanu balstīta lēmuma rezultātā nesamazinās procentuālā likme, kas paziņota Komisijai saskaņā ar pirmo, otro, trešo un ceturto daļu.”;

b) panta 2. punktu papildina ar šādu daļu:

“Dalībvalstis var nolemt pārskatīt šajā punktā minētos lēmumus, pārskatītajiem lēmumiem stājoties spēkā no 2019. kalendārā gada, un līdz 2018. gada 1. augustam informēt Komisiju par visiem uz šādu pārskatīšanu balstītiem lēmumiem. Neviena uz šādu pārskatīšanu balstīta lēmuma rezultātā nesamazinās procentuālā likme, kas paziņota Komisijai saskaņā ar pirmo, otro, trešo un ceturto daļu.”;

6) regulas 31. panta 1. punkta g) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“g) ja dalībvalstis to uzskata par vajadzīgu – tās var veikt pamata maksājuma shēmas maksājumtiesību vērtības lineāru samazināšanu valsts vai reģiona līmenī, lai segtu šīs regulas 30. panta 6. punktā minētos gadījumus. Turklāt tās dalībvalstis, kas jau izmanto šo lineāro samazināšanu, var tajā pašā gadā arī piemērot pamata maksājuma shēmas maksājumtiesību vērtības lineāru samazināšanu valsts vai reģiona līmenī, lai segtu šīs regulas 30. panta 7. punkta pirmās daļas a) un b) apakšpunktā minētos gadījumus.”;

7) regulas 36. panta 4. punktam pievieno šādas daļas:

“Katrai dalībvalstij summu, kas aprēķināta saskaņā ar šā punkta pirmo daļu, var palielināt, nepārsniedzot 3 % no atbilstīgā valsts gada maksimālā apjoma, kas noteikts II pielikumā, atskaitot 47. panta 1. punkta piemērošanas rezultātā gūto summu par konkrēto gadu. Ja dalībvalsts piemēro šādu palielinājumu, Komisija minēto palielinājumu ņem vērā, nosakot vienotā platībmaksājuma shēmas valsts gada maksimālo apjomu saskaņā ar šā punkta pirmo daļu. Šajā nolūkā dalībvalstis līdz 2018. gada 31. janvārim informē Komisiju par gada procentuālo daļu, par kādu summa, kas aprēķināta saskaņā ar šā panta 1. punktu, ir jāpalielina katru kalendāro gadu no 2018. gada.

Dalībvalstis savu lēmumu, kas minēts šā punkta otrajā daļā, katru gadu var pārskatīt un informēt Komisiju par jebkuru lēmumu, kurš ir pieņemts, pamatojoties uz šādu pārskatīšanu, līdz 1. augustam gadā pirms tā piemērošanas.”;

8) regulas 44. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Neskarot to kultūraugu veidu skaitu, kas nepieciešams saskaņā ar 1. punktu, tajā minētās maksimālās robežvērtības saimniecībām nepiemēro, ja vairāk nekā 75 % no aramzemes aizņem stiebrzāles vai citi lopbarības zālaugi vai papuvē esoša zeme, vai tādi kultūraugi, kas ievērojami ilgu laiku gadā vai ievērojami lielu šā kultūrauga audzēšanas cikla daļu atrodas zem ūdens. Šādos gadījumos galvenais kultūraugs atlikušajā aramzemes daļā neaizņem vairāk par 75 % no minētās atlikušās aramzemes platības, izņemot, ja šo atlikušo platību veido stiebrzāles vai citi lopbarības zālaugi vai papuvē esoša zeme.”;

b) panta 3. punkta a) un b) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

- "a) kurās vairāk nekā 75 % no aramzemes izmanto, lai audzētu stiebrzāles vai citus lopbarības zālaugus, audzētu pākšaugus, vai zemi atstājot papuvē, vai to vienlaikus izmanto vairākos minētajos veidos;
- b) kurās vairāk nekā 75 % no atbalsttiesīgās lauksaimniecības zemes ir ilggadīgie zālāji, to izmanto, lai audzētu stiebrzāles vai citus lopbarības zālaugus, vai kurās minētajā platībā audzē kultūraugus, kas ievērojami ilgu laiku gadā vai ievērojamu šā kultūrauga audzēšanas cikla daļu atrodas zem ūdens, vai kurās zemi minētajā platībā vienlaikus izmanto vairākos minētajos veidos;"

c) panta 4. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

"Ziemāju kultūraugus un pavasara kultūraugus uzskata par atšķirīgiem kultūraugiem, pat ja tie pieder pie vienas ģints. Speltas kviešus (*Triticum spelta*) uzskata par atšķirīgu kultūraugu no citiem pie šīs pašas ģints piederošiem kultūraugiem.";

9) regulas 46. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"1. Ja saimniecības aramzemes platība ir vairāk nekā 15 hektāri, lauksaimnieks nodrošina to, ka no 2015. gada 1. janvāra platības, kas atbilst vismaz 5 % no saimniecības aramzemes, kuru lauksaimnieks deklarējis saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 72. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktu, un ja dalībvalsts to uzskata par ekoloģiski nozīmīgu platību saskaņā ar šā panta 2. punktu, tostarp platības, kas minētas 2. punkta c), d), g), h), k) un l) apakšpunktā, ir ekoloģiski nozīmīga platība.";

b) panta 2. punktu groza šādi:

i) pirmajai daļai pievieno šādus apakšpunktus:

- "k) platības, ko aizņem miskante (*Miscanthus*);
- l) platības, ko aizņem skaujlapainās silfijas (*Silphium perfoliatum*);
- m) zeme, kas papuvē atstāta nektāraugiem (ar putekšņiem un nektāru bagātām sugām)."

ii) panta 2. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

"Izņemot šā punkta pirmās daļas g), h), k) un l) apakšpunktos minētās saimniecības platības, ekoloģiski nozīmīgā platība atrodas uz saimniecības aramzemes. Šā punkta pirmās daļas c) un d) apakšpunktā minētajos gadījumos ekoloģiski nozīmīga platība var būt arī blakus saimniecības aramzemei, ko lauksaimnieks ir deklarējis saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 72. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktu.";

c) panta 4. punkta a) un b) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

- "a) kurās vairāk nekā 75 % no aramzemes izmanto, lai audzētu stiebrzāles vai citus lopbarības zālaugus, atstāj papuvē, tajā audzē pākšaugus vai to vienlaikus izmanto vairākos minētajos veidos;
- b) kurās vairāk nekā 75 % no atbalsttiesīgās lauksaimniecības zemes ir ilggadīgie zālāji, to izmanto, lai audzētu stiebrzāles vai citus lopbarības zālaugus, vai kurās minētajā platībā audzē kultūraugus, kas vai nu ievērojami ilgu laiku gadā vai ievērojamu šā kultūrauga audzēšanas cikla daļu atrodas zem ūdens, vai kurās zemi minētajā platībā vienlaikus izmanto vairākos minētajos veidos;"

10) regulas 50. pantu groza šādi:

a) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

"5. Maksājumu gados jauniem lauksaimniekiem piešķir katram lauksaimniekam uz pieciem gadiem, sākot no dienas, kad iesniegts pirmais pieteikums maksājumam gados jauniem lauksaimniekiem, ar noteikumu, ka šāds pieteikums tiek iesniegts piecu gadu laikā pēc 2. punkta a) apakšpunktā minētās dibināšanas dienas. Minēto piecu gadu laikposmu piemēro arī lauksaimniekiem, kuri pirms 2018. pieprasījumu gada attiecībā uz pieprasījumiem ir saņēmuši maksājumu gados jauniem lauksaimniekiem.

Atkāpjoties no pirmās daļas otrā teikuma, dalībvalstis var nolemt, ka attiecībā uz tiem gados jauniem lauksaimniekiem, kuri saskaņā ar 2. punkta a) apakšpunktu saimniecību ir dibinājuši laikposmā no 2010. līdz 2013. gadam, piecu gadu laikposmu samazina par tik daudz gadiem, cik ir pagājuši no 2. punkta a) apakšpunktā minētās dibināšanas dienas līdz dienai, kad iesniegts pirmais pieteikums maksājumam gados jauniem lauksaimniekiem.";

b) panta 6. punkta a) un b) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

“a) starp 25 % un 50 % no lauksaimnieka īpašumā esošo vai nomāto maksājumtiesību vidējās vērtības, vai

b) starp 25 % un 50 % no summas, kas aprēķināta, noteiktu procentuālo daļu no 2019. kalendārajam gadam noteiktā valsts maksimālā apjoma, kas noteikts II pielikumā, dalot ar visu to atbalsttiesīgo hektāru skaitu, kuri 2015. gadā deklarēti saskaņā ar 33. panta 1. punktu. Minētā noteiktā procentuālā daļa ir vienāda ar to valsts maksimālā apjoma daļu, kas saskaņā ar 22. panta 1. punktu paliek pamata maksājuma shēmai 2015. gadam.”;

c) panta 7. punktu aizstāj ar šādu:

“7. Dalībvalstis, kas piemēro 36. pantu, maksājuma gados jaunajiem lauksaimniekiem summu katru gadu aprēķina, skaitli, kurš atbilst starp 25 % un 50 % no vienotā platībmaksājuma, kas aprēķināts saskaņā ar 36. pantu, reizinot ar to atbalsttiesīgo hektāru skaitu, kurus lauksaimnieks deklarējis saskaņā ar 36. panta 2. punktu.”;

d) panta 8. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“8. Atkāpjoties no šā panta 6. un 7. punkta, dalībvalstis maksājuma gados jaunajiem lauksaimniekiem summu var aprēķināt katru gadu, skaitli, kas atbilst vērtībai starp 25 % un 50 % no valsts vidējā maksājuma par hektāru, reizinot ar to maksājumtiesību skaitu, kuras lauksaimnieks ir aktivizējis saskaņā ar 32. panta 1. punktu, vai ar to atbalsttiesīgo hektāru skaitu, kurus lauksaimnieks ir deklarējis saskaņā ar 36. panta 2. punktu.”;

e) panta 10. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“10. Tā vietā, lai piemērotu 6.–9. punktu, dalībvalstis var lauksaimniekam piešķirt vienreizēju gada maksājumu, kura apjomu aprēķina, noteiktu hektāru skaitu reizinot ar skaitli, kas atbilst vērtībai starp 25 % un 50 % no valsts vidējā maksājuma par hektāru, kā noteikts saskaņā ar 8. punktu.”;

11) regulas 52. pantu groza šādi:

a) panta 5. punktu svītro;

b) panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

“6. Saistītais atbalsts ir ražošanas apjoma ierobežošanas shēma gada maksājuma veidā, kurš balstās uz noteiktām platībām un ražu vai noteiktu dzīvnieku skaitu un kurā ir ievērots maksimālais finansējums, kas dalībvalstīm ir jānosaka attiecībā uz katru pasākumu un jāpaziņo Komisijai.”;

c) pievieno šādu punktu:

“10. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 70. pantu, papildinot šo regulu attiecībā uz pasākumiem, kas paredzēti, lai izvairītos no tā, ka brīvprātīga saistītā atbalsta saņēmēji cieš no strukturāliem tirgus traucējumiem nozarē. Ar minētajiem deleģētajiem aktiem dalībvalstīm var atļaut nolemt, ka šo atbalstu var turpināt izmaksāt līdz 2020. gadam, pamatojoties uz ražošanas vienībām, par kurām brīvprātīgais saistītais atbalsts tika piešķirts iepriekšējā atsaucē laikposmā.”;

12) regulas 53. panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

“6. Dalībvalstis līdz katra attiecīgā gada 1. augustam var pārskatīt savu lēmumu, ievērojot šo nodaļu, un nolemt no nākamā gada:

a) atstāt nemainīgu, palielināt vai samazināt saskaņā ar 1., 2. un 3. punktu noteikto procentuālo daļu, attiecīgā gadījumā nepārsniedzot minētajos punktos noteiktos limitus, vai atstāt nemainīgu vai samazināt procentuālo daļu, kas noteikta saskaņā ar 4. punktu,

b) grozīt atbalsta piešķiršanas nosacījumus,

c) izbeigt šajā nodaļā paredzētā atbalsta piešķiršanu.

Dalībvalstis līdz pirmajā daļā minētajai dienai informē Komisiju par jebkuru šādu lēmumu.”;

13) regulas 70. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Pilnvaras pieņem 2. pantā, 4. panta 3. punktā, 6. panta 3. punktā, 7. panta 3. punktā, 8. panta 3. punktā, 9. panta 5. punktā, 20. panta 6. punktā, 35. pantā, 36. panta 6. punktā, 39. panta 3. punktā, 43. panta 12. punktā, 44. panta 5. un 6. punktā, 46. panta 9. punktā, 50. panta 11. punktā, 52. panta 9. un 10. punktā, 57. panta 3. punktā, 58. panta 5. punktā, 59. panta 3. punktā, 64. panta 5. punktā, 67. panta 1. un 2. punktā un 73. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz septiņu gadu laikposmu no 2014. gada 1. janvāra. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms septiņu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.”;

b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Eiropas Parlaments vai padome jebkurā laikā var atsaukt 2. pantā, 4. panta 3. punktā, 6. panta 3. punktā, 7. panta 3. punktā, 8. panta 3. punktā, 9. panta 5. punktā, 20. panta 6. punktā, 35. pantā, 36. panta 6. punktā, 39. panta 3. punktā, 43. panta 12. punktā, 44. panta 5. un 6. punktā, 46. panta 9. punktā, 50. panta 11. punktā, 52. panta 9. un 10. punktā, 57. panta 3. punktā, 58. panta 5. punktā, 59. panta 3. punktā, 64. panta 5. punktā, 67. panta 1. un 2. punktā un 73. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.”;

c) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Saskaņā ar 2. pantu, 4. panta 3. punktā, 6. panta 3. punktā, 7. panta 3. punktā, 8. panta 3. punktā, 9. panta 5. punktā, 20. panta 6. punktā, 35. pantā, 36. panta 6. punktā, 39. panta 3. punktā, 43. panta 12. punktā, 44. panta 5. un 6. punktā, 46. panta 9. punktā, 50. panta 11. punktā, 52. panta 9. un 10. punktā, 57. panta 3. punktā, 58. panta 5. punktā, 59. panta 3. punktā, 64. panta 5. punktā, 67. panta 1. un 2. punktā un 73. pantā pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.”;

14) regulas X pielikumu groza saskaņā ar šīs regulas II pielikumu.

4. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 1308/2013

Regulu (ES) Nr. 1308/2013 groza šādi:

1) regulas 33. pantu groza šādi:

a) 1. punktā f) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“f) krīžu novēršana un pārvarēšana, tostarp konsultāciju sniegšana citām ražotāju organizācijām, ražotāju organizāciju apvienībām, ražotāju grupām vai atsevišķiem ražotājiem.”;

b) panta 3. punkta pirmo daļu groza šādi:

i) punkta c) un d) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“c) noieta veicināšana un saziņa, tostarp pasākumi un darbības, ar kuriem augļu un dārzeņu tirgos tiecas panākt dažādošanu un konsolidāciju, gan preventīvos nolūkos, gan krīzes laikā;

d) atbalsts kopējo fondu izveidošanas administratīvo izmaksu segšanai un finansiāla iemaksa, ar kuru papildina kopējos fondus pēc kompensācijas, kas izmaksāta biedriem ražotājiem, kuru ienākumi ir ievērojami samazinājušies nelabvēlīgu tirgus apstākļu dēļ.”;

ii) pievieno šādu punktu:

“i) konsultācijas citām ražotāju organizācijām, ražotāju organizāciju apvienībām, ražotāju grupām vai atsevišķiem ražotājiem.”;

c) panta 5. punkta otro un trešo daļu aizstāj ar šādu:

“Ar vidi saistītas darbības atbilst agrovides un klimata apstākļu vai bioloģiskās lauksaimniecības saistību prasībām, kas izklāstītas Regulas (ES) Nr. 1305/2013 28. panta 3. punktā un 29. panta 2. un 3. punktā.

Ja uz vismaz 80 % ražotāju organizācijas biedru ražotāju attiecas viena vai vairākas identiskas agrovides un klimata apstākļu vai bioloģiskās lauksaimniecības saistības, kas paredzētas Regulas (ES) Nr. 1305/2013 28. panta 3. punktā un 29. panta 2. un 3. punktā, ikvienu no šīm saistībām uzskata par darbību, kas saistīta ar vidi, kā minēts šā punkta pirmās daļas a) apakšpunktā.”;

2) regulas 34. panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Šā panta 1. punktā noteikto 50 % ierobežojumu palielina līdz 100 % šādos gadījumos:

a) kad no tirgus tiek izņemti augļi un dārzeņi, kuru daudzums nepārsniedz 5 % katras ražotāju organizācijas tirgū laistās produkcijas apjoma un kurus realizē:

i) bez maksas izplatot labdarības organizācijām un fondiem, ko dalībvalstis apstiprinājušas šādam nolūkam, lai sniegtu palīdzību personām, kuru tiesības uz valsts palīdzību ir noteiktas attiecīgās valsts tiesību aktos galvenokārt tāpēc, ka tām trūkst vajadzīgo iztikas līdzekļu;

ii) bez maksas izplatot soda izciešanas vietām, skolām, valsts izglītības iestādēm, 22. pantā minētajām iestādēm un bērnu atpūtas nometnēm, kā arī slimnīcām un veco ļaužu pansionātiem, ko izraudzījušas dalībvalstis un kas veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka šādi izplatītie produkti daudzumi papildina daudzumus, kurus parasti iepērk šīs iestādes;

b) darbības ir saistītas ar konsultācijām, ko sniedz citām ražotāju organizācijām vai ražotāju grupām, kuras ir atzītas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1234/2007 125.e pantu vai ar Regulas (ES) Nr. 1305/2013 27. pantu, ar noteikumu, ka minētās organizācijas vai grupas ir no šīs regulas 35. panta 1. punktā minētajiem dalībvalstu reģioniem, vai atsevišķiem ražotājiem.”;

3) regulas 35. pantu aizstāj ar šādu:

“35. pants

Valsts finansiālā palīdzība

1. Dalībvalstu reģionos, kuros ražotāju organizācijas pakāpe augļu un dārzeņu nozarē ir ievērojami zemāka par Savienības vidējo rādītāju, dalībvalstis var piešķirt ražotāju organizācijām valsts finansiālo palīdzību, kas nepārsniedz 80 % no 32. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajām finansiālajām iemaksām un ir apmērā līdz 10 % no jebkuras šādas ražotāju organizācijas tirgotās produkcijas vērtības. Minētā palīdzība papildina darbības fondu.

2. Uzskata, ka ražotāju organizācijas pakāpe kādā dalībvalsts reģionā ir ievērojami zemāka par Savienības vidējo rādītāju, ja vidējā organizācijas pakāpe trīs secīgos gados pirms darbības programmas īstenošanas ir bijusi zemāka par 20 %. Organizācijas pakāpi aprēķina, augļu un dārzeņu produkcijas vērtību, ko attiecīgajā reģionā ieguvušas un pārdevušas ražotāju organizācijas, ražotāju organizāciju apvienības un ražotāju grupas, kuras ir atzītas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1234/2007 125.e pantu vai ar Regulas (ES) Nr. 1305/2013 27. pantu, izdalot ar kopējo šajā reģionā iegūtās augļu un dārzeņu produkcijas vērtību.

3. Dalībvalstis, kas saskaņā ar šā panta 1. punktu piešķir valsts finansiālo palīdzību, informē Komisiju par reģioniem, kuri atbilst šā panta 2. punktā minētajiem kritērijiem, un par valsts finansiālo palīdzību, ko piešķir ražotāju organizācijām minētajos reģionos.”;

4) regulas 37. panta d) punkta ii) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“ii) nosacījumiem saistībā ar 33. panta 3. punkta pirmās daļas a), b), c) un i) apakšpunktiem.”;

5) regulas 38. panta pirmās daļas i) punktu aizstāj ar šādu:

“i) noieta veicināšanas, saziņas, mācību un konsultāciju pasākumiem krīžu novēršanas un pārvarēšanas gadījumā;”

6) regulas 62. pantam pievieno šādu punktu:

“5. Dalībvalstis var piemērot šīs nodaļas noteikumus platībām, kurās ražo vīnu, kas piemērots vīna spirta ražošanai ar ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, kura reģistrēta saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 110/2008 (*) III pielikumu. Šajā nodaļā minētās platības var uzskatīt par platībām, kurās var ražot vīnu ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 110/2008 (2008. gada 15. janvāris) par stipro alkoholisko dzērienu definīciju, aprakstu, noformējumu, marķējumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1576/89 (OV L 39, 13.2.2008., 16. lpp.).”;

7) regulas 64. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta otrajai daļai pievieno šādu punktu:

“ca) pieteikuma iesniedzējs nav bez atļaujas izveidojis vīnogulāju stādījumus, kā minēts šīs regulas, vai nav izveidojis vīnogulāju stādījumus bez stādīšanas tiesībām, kā minēts Regulas (EK) Nr. 1234/2007 85.a un 85.b pantā;”

b) panta 2. punkta ievaddaļu aizstāj ar šādu:

“2. Ja 1. punktā minētajos atbilstīgajos pieteikumos norādītā kopējā platība kādā konkrētā gadā pārsniedz platību, ko dalībvalsts ir darījusi pieejamu, atļaujas piešķir visiem pieteikuma iesniedzējiem proporcionāli pēc hektāru skaita, pamatojoties uz to platību, kurai tie ir lūguši piemērot atļauju. Ar šādu piešķiršanu var noteikt minimālo un/vai maksimālo platību katram pieteikuma iesniedzējam, un tā var būt arī daļēja vai pilnīga saskaņā ar vienu vai vairākiem šādiem objektīviem un nediskriminējošiem prioritāriem kritērijiem:”;

c) pievieno šādu punktu:

“2.a Ja dalībvalsts nolemj piemērot vienu vai vairākus no šā panta 2. punktā minētajiem kritērijiem, minētā dalībvalsts var pievienot papildu nosacījumu, ka pieteikuma iesniedzējam jābūt fiziskai personai, kas pieteikuma iesniegšanas brīdī nav vecāka par 40 gadiem.”

d) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Dalībvalstis publisko 1., 2. un 2.a punktā minētos kritērijus, kurus tās piemēro, un nekavējoties dara tos zināmus Komisijai.”;

8) regulas 148. pantu groza šādi:

a) iekļauj šādu punktu:

“1.a Ja dalībvalstis neizmanto šā panta 1. punktā paredzētās iespējas, ražotājs, ražotāju organizācija vai ražotāju organizāciju apvienības var pieprasīt, lai attiecībā uz jebkuru svaigpiena piegādi svaigpiena pārstrādātājam starp pusēm tiktu slēgts rakstisks līgums un/vai lai attiecībā uz jebkuru šādu piegādi pirmais pircējs iesniegtu rakstisku piedāvājumu līguma noslēgšanai saskaņā ar nosacījumiem, kas izklāstīti šā panta 4. punkta pirmajā daļā.

Ja pirmais pircējs ir mikrouzņēmums, mazais vai vidējais uzņēmums Ieteikuma 2003/361/EK izpratnē, līgums un/vai līguma piedāvājums nav obligāts, neskarot pušu iespēju izmantot standarta līgumu, ko izstrādājusi starpnozaru organizācija.”;

b) panta 2. punkta ievaddaļu aizstāj ar šādu:

“2. Līgums un/vai līguma piedāvājums, kas minēts 1. un 1.a punktā.”;

c) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Atkāpjoties no 1. un 1.a punkta, līgums un/vai līguma piedāvājums nav vajadzīgs, ja kooperatīva biedrs svaigpienu piegādā tam kooperatīvam, kura biedrs viņš ir, ja minētā kooperatīva statūtos vai noteikumos un lēmumos, kas paredzēti šajos statūtos vai pieņemti atbilstīgi šiem statūtiem, ir iekļauti noteikumi, kuriem ir līdzīga ietekme kā tiem noteikumiem, kas paredzēti 2. punkta a), b) un c) apakšpunktā.”;

d) panta 4. punkta ievaddaļu un otro daļas a) punktu aizstāj ar šādu:

“Neatkarīgi no pirmās daļas, piemēro vienu vai vairākus no turpmāk minētajiem noteikumiem:

- a) ja dalībvalsts nolemj, ka saskaņā ar 1. punktu rakstisks līgums par svaigpiena piegādi ir obligāts, tā var noteikt:
 - i) pienākumu pusēm vienoties par sakarību starp konkrētu piegādāto daudzumu un cenu, kas maksājama par minēto piegādi,
 - ii) minimālo ilgumu, kas piemērojams tikai rakstiskiem līgumiem starp lauksaimnieku un pirmo svaigpiena pircēju; šāds minimālais ilgums ir vismaz seši mēneši, un tas neatstāj kaitīgu ietekmi uz iekšējā tirgus pienācīgu darbību;”;

9) regulas 149. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Saskaņā ar 161. panta 1. punktu atzīta piena un piena produktu nozares ražotāju organizācija to lauksaimnieku vārdā, kas ir tās dalībnieki, attiecībā uz visu vai daļu no to kopējā ražošanas apjoma var risināt sarunas par līgumiem par lauksaimnieka svaigpiena piegādēm svaigpiena pārstrādātājam vai savācējam 148. panta 1. punkta trešās daļas nozīmē.”;

10) regulas 152. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) ir izveidotas pēc ražotāju ierosmes un veic vismaz vienu no šādām darbībām:

- i) kopīga pārstrāde;
- ii) kopīga izplatīšana, tostarp kopīga pārdošanas platforma vai kopīga transportēšana;
- iii) kopīgs iepakojums, marķējums vai noieta veicināšana;
- iv) kopīga kvalitātes kontroles organizēšana;
- v) kopīga aprīkojuma vai uzglabāšanas iekārtu izmantošana;
- vi) kopīga ar ražošanu tieši saistītu atkritumu apsaimniekošana;
- vii) kopīgs resursu iepirkums;
- viii) jebkuras citas kopīgas pakalpojumu darbības, kas ir vērstas uz kāda šā punkta c) apakšpunktā uzskaitītā mērķa īstenošanu;”;

b) pievieno šādus punktus:

“1.a Atkāpjoties no LESD 101. panta 1. punkta, ražotāju organizācija, kas ir atzīta saskaņā ar šā panta 1. punktu, var plānot ražošanu, optimizēt ražošanas izmaksas, laist produktus tirgū un risināt sarunas par lauksaimniecības produktu piegādes līgumu slēgšanu savu biedru vārdā attiecībā uz visu to produkciju vai tās daļu.

Šā punkta pirmajā daļā minētās darbības var notikt:

- a) ar noteikumu, ka viena vai vairākas no darbībām, kas minētas 1. punkta b) apakšpunkta i–vii) punktā, ir patiesi īstenotas, tādējādi palīdzot sasniegt LESD 39. pantā noteiktos mērķus;
- b) ar noteikumu, ka ražotāju organizācija koncentrē piegādi un laiž savu biedru produktus tirgū neatkarīgi no tā, vai ražotāji īpašumtiesības uz lauksaimniecības produktiem nodod ražotāju organizācijai;
- c) neatkarīgi no tā, vai pārrunātā cena ir tāda pati attiecībā uz dažu vai visu tās biedru kopējo ražošanas apjomu;
- d) ar noteikumu, ka attiecīgie ražotāji nav nevienas citas ražotāju organizācijas biedri, ciktāl tas attiecas uz produktiem, ar kuriem ir saistītas šā punkta pirmajā daļā minētās darbības;
- e) ar noteikumu, ka uz attiecīgo lauksaimniecības produktu neattiecas piegādes pienākums, kas izriet no lauksaimnieka līdzdalības tādā kooperatīvā, kas pats nav attiecīgās ražotāju organizācijas biedrs, saskaņā ar nosacījumiem, kuri paredzēti kooperatīva statūtos vai noteikumos un lēmumos, kas paredzēti minētajos statūtos vai pieņemti atbilstīgi tiem.

Tomēr pienācīgi pamatotos gadījumos dalībvalstis var atkāpties no otrās daļas d) apakšpunktā paredzētā nosacījuma, ja biedriem ražotājiem pieder divas atšķirīgas ražotnes, kas izvietotas dažādos ģeogrāfiskos apgabalos.

1.b Šajā pantā atsauces uz ražotāju organizācijām ietver arī ražotāju organizāciju apvienības, kas atzītas saskaņā ar 156. panta 1. punktu, ja šādas apvienības atbilst šā panta 1. punktā izklāstītajām prasībām.

1.c Valsts konkurences iestāde, kas minēta Regulas (EK) Nr. 1/2003 5. pantā, atsevišķos gadījumos var nolemt, ka nākotnē viena vai vairākas no darbībām, kuras minētas 1.a punkta pirmajā daļā, ir jāmaina, jāpārtrauc vai ka tām vispār nav jānotiek, ja tā uzskata, ka tas nepieciešams, lai novērstu konkurences izslēgšanu, vai ja tā uzskata, ka ir apdraudēti LESD 39. pantā paredzētie mērķi.

Attiecībā uz sarunām, kas skar vairākas dalībvalstis, šā punkta pirmajā daļā minēto lēmumu pieņem Komisija, nepiemērojot 229. panta 2. vai 3. punktā minēto procedūru.

Rīkojoties saskaņā ar šā punkta pirmo daļu, valsts konkurences iestāde iepriekš vai nekavējoties pēc pirmā oficiālā izmeklēšanas pasākuma uzsākšanas par to rakstiski informē Komisiju un paziņo Komisijai par lēmumiem uzreiz pēc to pieņemšanas.

Šajā punktā minētos lēmumus nepiemēro pirms dienas, kad tie paziņoti attiecīgajiem uzņēmumiem.”;

c) dzēš 3. punktu;

11) regulas 154. pantu groza šādi:

a) pievieno šādu punktu:

“1.a Dalībvalstis var pēc pieprasījuma nolemt ražotāju organizācijai, kas darbojas vairākās 1. panta 2. punktā minētajās nozarēs, piešķirt vairāk nekā vienu atzīšanu, ar noteikumu, ka ražotāju organizācija atbilst šā panta 1. punktā minētajiem nosacījumiem katrai nozarei, attiecībā uz kuru tā lūdz atzīšanu.”;

b) panta 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem:

“2. Dalībvalstis var nolemt, ka ražotāju organizācijas, kuras ir atzītas pirms 2018. gada 1. janvāra un kuras atbilst šā panta 1. punktā minētajiem nosacījumiem, tiek uzskatītas par atzītām ražotāju organizācijām saskaņā ar 152. pantu.

3. Attiecībā uz ražotāju organizācijām, kuras ir atzītas pirms 2018. gada 1. janvāra, taču neatbilst šā panta 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem, dalībvalstis atsauc atzīšanu ne vēlāk kā 2020. gada 31. decembrī.”;

12) regulas 157. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta c) apakšpunktam pievieno šādus punktus:

“xv) noteikt standarta vērtības sadales klauzulas 172.a panta nozīmē, tostarp tirgus guvumus un zaudējumus, nosakot, kā jebkādas izmaiņas attiecīgajās konkrēto produktu tirgus cenās vai citu preču tirgos ir sadalāmas to starpā;

xvi) īstenot pasākumus ar mērķi novērst un pārvaldīt dzīvnieku veselības, augu aizsardzības un vides riskus.”;

b) pievieno šādu punktu:

“1.a Dalībvalstis var pēc pieprasījuma nolemt starpnozaru organizācijai, kas darbojas vairākās 1. panta 2. punktā minētajās nozarēs, piešķirt vairāk nekā vienu atzīšanu, ar noteikumu, ka starpnozaru organizācija atbilst šā panta 1. punktā un, attiecīgā gadījumā, 3. punktā minētajiem nosacījumiem katrai nozarei, attiecībā uz kuru tā lūdz atzīšanu.”;

c) panta 3. punkta c) apakšpunktam pievieno šādus punktus:

“xii) noteikt standarta vērtības sadales klauzulas 172.a panta nozīmē, tostarp tirgus guvumus un zaudējumus, nosakot, kā jebkādas izmaiņas attiecīgajās konkrēto produktu tirgus cenās vai citu preču tirgos ir sadalāmas to starpā;

xiii) īstenot pasākumus ar mērķi novērst un pārvaldīt dzīvnieku veselības, augu aizsardzības un vides riskus.”;

13) regulas 159. panta virsrakstu aizstāj ar šādu:

“Obligātā atzīšana”;

14) regulas 161. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta ievaddaļu un a) punktu aizstāj ar šādu:

“1. Dalībvalstis pēc pieprasījuma piena un piena produktu nozarē par ražotāju organizācijām atzīst visus tiesību subjektus vai skaidri definētas šādu subjektu daļas, ar noteikumu, ka:

a) tās veido piena un piena produktu nozares ražotāji un tās ir izveidotas pēc šo ražotāju ierosmes un tiecas sasniegt konkrētu mērķi, kas var aptvert vienu vai vairākus no šādiem uzdevumiem:

i) nodrošināt, lai ražošanu plānotu un pielāgotu pieprasījumam, jo īpaši kvalitātes un kvantitātes ziņā;

ii) koncentrēt piedāvājumu un laist tirgū savu biedru saražotos produktus;

iii) optimizēt ražošanas izmaksas un stabilizēt ražotāju cenas;”;

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Dalībvalstis var nolemt, ka ražotāju organizācijas, kuras ir atzītas pirms 2012. gada 2. aprīļa, pamatojoties uz valsts tiesību aktiem, un kuras atbilst 1. punktā minētajiem nosacījumiem, ir jāuzskata par atzītām ražotāju organizācijām.”;

15) regulas 168. pantu groza šādi:

a) iekļauj šādu punktu:

“1.a Ja dalībvalstis neizmanto šā panta 1. punktā paredzētās iespējas, ražotājs, ražotāju organizācija vai ražotāju organizāciju apvienības attiecībā uz lauksaimniecības produktiem nozarē, kas minēta 1. panta 2. punktā, izņemot piena, piena produktu un cukura nozari, var pieprasīt, lai attiecībā uz jebkuru tā produktu piegādi pārstrādātājam vai izplatītājam starp pusēm tiktu slēgts rakstisks līgums un/vai lai attiecībā uz jebkuru šādu piegādi pirmais pircējs iesniegtu rakstisku līguma piedāvājumu saskaņā ar nosacījumiem, kas izklāstīti šā panta 4. punktā un 6. punkta pirmajā daļā.

Ja pirmais pircējs ir mikrouzņēmums, mazais vai vidējais uzņēmums Ieteikuma 2003/361/EK izpratnē, līgums un/vai līguma piedāvājums nav obligāts, neskarot pušu iespēju izmantot standarta līgumu, ko izstrādājusi starpnozaru organizācija.”;

b) panta 4. punkta ievaddaļu aizstāj ar šādu:

“4. Jebkurš 1. un 1.a punktā minēts līgums vai līguma piedāvājums;”;

c) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Atkāpjoties no 1. un 1.a punkta, līgums vai līguma piedāvājums nav vajadzīgs, ja kooperatīva biedrs attiecīgos produktus piegādā tam kooperatīvam, kura biedrs viņš ir, ja minētā kooperatīva statūtos vai noteikumos un lēmumos, kas paredzēti šajos statūtos vai pieņemti atbilstīgi šiem statūtiem, ir iekļauti noteikumi, kuriem ir līdzīga ietekme kā tiem noteikumiem, kas paredzēti 4. punkta a), b) un c) apakšpunktā.”;

16) regulas 169., 170. un 171. pantu svītro.

17) regulā iekļauj šādu iedaļu:

“5.a iedaļa

Vērtības sadales klauzulas

172.a pants

Vērtības sadale

Neskarot nevienu konkrētu vērtības sadales klauzulu cukura nozarē, lauksaimnieki, tostarp lauksaimnieku apvienības, un viņu pirmais pircējs var vienoties par vērtības sadales klauzulām, tostarp tirgus guvumiem un zaudējumiem, nosakot, kā jebkādas izmaiņas attiecīgajās konkrēto produktu tirgus cenās vai citu preču tirgos ir sadalāmas to starpā.”;

18) regulas 184. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Komisija, pieņemot deleģētos aktus atbilstīgi šīs regulas 186. pantam un īstenošanas aktus atbilstīgi šīs regulas 187. pantam, atver un/vai pārvalda tarifa kvotas lauksaimniecības produktu importam ar mērķi tos laist brīvā apgrozībā Savienībā vai tās daļā vai tādas tarifa kvotas Savienības lauksaimniecības produktu importam trešās valstīs, kuras daļēji vai pilnībā pārvalda Savienība un kuras izriet no starptautiskiem nolīgumiem, kas noslēgti saskaņā ar LESD, vai jebkāda cita akta, kas pieņemts saskaņā ar LESD 43. panta 2. punktu vai 207. pantu.”;

19) regulas 188. pantu aizstāj ar šādu:

“188. pants

Tarifa kvotu piešķiršanas process

1. Komisija, izmantojot piemērotu publikāciju tīmeklī, publisko rezultātus par tarifa kvotu piešķiršanu paziņotajiem pieteikumiem, ņemot vērā pieejamās tarifa kvotas un paziņotos pieteikumus.

2. Šā panta 1. punktā minētajā publikācijā attiecīgā gadījumā atsaucas arī uz nepieciešamību noraidīt vēl neizskatītos pieteikumus, apturēt pieteikumu iesniegšanu vai piešķirt neizmantotos daudzumus.

3. Dalībvalstis izsniedz importa licences un eksporta licences daudzumiem, par kuriem iesniegts pieteikums saistībā ar importa tarifa kvotām un eksporta tarifa kvotām, ievērojot attiecīgos piešķiruma koeficientus un pēc tam, kad Komisija tos publiskojsi saskaņā ar šā panta 1. punktu.”;

20) regulas 209. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“LESD 101. panta 1. punktu nepiemēro lauksaimnieku, lauksaimnieku apvienību vai šādu apvienību asociāciju, vai saskaņā ar šīs regulas 152. vai 161. pantu atzītu ražotāju organizāciju, vai saskaņā ar šīs regulas 156. pantu atzītu ražotāju organizāciju apvienību nolīgumiem, lēmumiem un saskaņotajām darbībām, kuras attiecas uz lauksaimniecības produktu ražošanu vai pārdošanu, vai kopīgu iekārtu izmantošanu lauksaimniecības produktu uzglabāšanai, apstrādei vai pārstrādei, ja vien netiek apdraudēta LESD 39. panta mērķu sasniegšana.”;

b) panta 2. punktā aiz pirmās daļas iekļauj šādas daļas:

“Tomēr lauksaimnieki, lauksaimnieku apvienības vai šādu apvienību asociācijas, vai saskaņā ar šīs regulas 152. vai 161. pantu atzītas ražotāju organizācijas, vai saskaņā ar šīs regulas 156. pantu atzītas ražotāju organizāciju apvienības var pieprasīt atzinumu no Komisijas par minēto nolīgumu, lēmumu un saskaņoto darbību saderību ar LESD 39. pantā noteiktajiem mērķiem.

Komisija pieprasījumus sniegt atzinumu izskata nekavējoties un nosūta pieprasījuma iesniedzējam savu atzinumu četru mēnešu laikā pēc pilnīga pieprasījuma saņemšanas. Komisija pēc savas iniciatīvas vai pēc dalībvalsts pieprasījuma var mainīt atzinuma saturu, jo īpaši tad, ja pieteikuma iesniedzējs ir sniedzis neprecīzu informāciju vai ļaunprātīgi izmantojis sniegto atzinumu.”;

21) regulas 222. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta ievaddaļu aizstāj ar šādu:

“1. Laikposmos, kuros ir ievērojams līdzsvara trūkums tirgos, Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, nosakot, ka LESD 101. panta 1. punkts nav jāpiemēro lauksaimnieku, lauksaimnieku apvienību vai šādu apvienību asociāciju, vai atzītu ražotāju organizāciju, atzītu ražotāju organizāciju apvienību un atzītu starpnozaru organizāciju nolīgumiem un lēmumiem nevienā nozarē, kas minēta šīs regulas 1. panta 2. punktā, ar noteikumu, ka šie nolīgumi un lēmumi neapdraud iekšējā tirgus pienācīgu darbību, to mērķis ir vienīgi censties stabilizēt skarto nozari un tie ietilpst vienā vai vairākās no turpmāk minētajām kategorijām.”;

b) panta 2. punktu svīturo;

22) regulas 232. panta 2. punktu svīturo;

23) regulas VII un VIII pielikumus groza saskaņā ar šīs regulas III pielikumu.

5. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 652/2014

Regulu (ES) Nr. 652/2014 groza šādi:

1) regulas 4. pantā pievieno šādu punktu:

“4. Daudzgadņu darbību apstiprinājuma gadījumā budžeta saistības var sadalīt gada maksājumos. Ja budžeta saistības tiek šādi sadalītas, Komisija veic gada maksājumus, ņemot vērā darbību progresu, aplēstās vajadzības un pieejamo budžetu.”;

2) regulas 13. panta 5. punktu svīturo;

3) regulas 22. panta 5. punktu svīturo;

4) regulas 27. panta 5. punktu svīturo.

6. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2018. gada 1. janvāra.

Tomēr:

a) šīs regulas 3. panta 11. punkta a) un b) apakšpunktu piemēro no 2015. gada 1. janvāra;

b) šīs regulas 1. panta 23. punkta b) apakšpunktu piemēro no 2016. gada 1. janvāra; un

c) šīs regulas 4. panta 3. punktu piemēro no 2019. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2017. gada 13. decembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
A. TAJANI

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
M. MAASIKAS

—

I PIELIKUMS

Regulas (ES) Nr. 1305/2013 II pielikumu groza šādi:

- 1) rindā par 17. panta 3. punktu – Mērķis: Ieguldījumi materiālajos aktīvos, lauksaimniecības nozare, Maksimālā summa (EUR) vai likme: 40 %, ceturtā aile, ievaddaļu un pirmo ievilkumu aizstāj ar šādu:

“No atbilstīgo ieguldījumu apjoma citos reģionos

Minētās likmes var palielināt par papildu 20 procentu punktiem ar noteikumu, ka maksimālais kombinētais atbalsts nepārsniedz 90 %, attiecībā uz atbalstu:

— gados jauniem lauksaimniekiem uz ilgākais 5 gadiem no dibināšanas dienas, kā noteikts lauku attīstības programmā, vai līdz tiek pabeigtas darbības, kuras ir definētas 19. panta 4. pantā minētajā darbūm darbības plānā;”;

- 2) rindā par 17. panta 3. punktu, Mērķis: Ieguldījumi materiālajos aktīvos, LESD I pielikumā uzskaitīto produktu pārstrāde un tirdzniecība, Maksimālā summa (EUR) vai likme: 40 %, 4. aili aizstāj ar šādu:

“No atbilstīgo ieguldījumu apjoma citos reģionos

Ar noteikumu, ka maksimālais kombinētais atbalsts nepārsniedz 90 %, iepriekšminētās likmes var palielināt par papildus 20 procentu punktiem attiecībā uz darbībām, ko atbalsta EIP satvarā, kolektīviem ieguldījumiem un integrētiem projektiem vai darbībām, kas saistītas ar ražotāju organizāciju apvienošanu”;

- 3) rindas par 37. panta 5. punktu, 38. panta 5. punktu un 39. panta 5. punktu aizstāj ar šādām:

“37(5)	Ražas, dzīvnieku un augu apdrošināšana	70 %	No maksājamās apdrošināšanas prēmijas
38(5)	Kopfondi nelabvēlīgiem klimatiskajiem apstākļiem, dzīvnieku un augu slimībām, kaitēkļu invāzijām un vides incidentiem	70 %	No atbilstīgajām izmaksām
39(5)	Ienākumu stabilizācijas instruments	70 %	No atbilstīgajām izmaksām”

II PIELIKUMS

Regulas (ES) Nr. 1307/2013 X pielikuma tabulu "46. panta 3. punktā minētie pārrēķina un svēruma koeficienti" groza šādi:

1) rindu "Platības ar īscirtmeta atvasājiem" aizstāj ar šādu:

"Platības ar īscirtmeta atvasājiem (uz 1 m ²)	nepiemēro	0,5	0,5 m ² "
---	-----------	-----	----------------------

2) rindu "Platības, ko aizņem slāpekli piesaistoši kultūraugi" aizstāj ar šādu:

"Platības, ko aizņem slāpekli piesaistoši kultūraugi (uz 1 m ²)	nepiemēro	1	1 m ² "
---	-----------	---	--------------------

3) pievieno šādas rindas:

"Platības, ko aizņem miskante (<i>Miscanthus</i>)	nepiemēro	0,7	0,7 m ²
Platības, ko aizņem skaujlapainā silfija (<i>Silphium perfoliatum</i>)	nepiemēro	0,7	0,7 m ²
Zeme, kas papuvē atstāta nektāraugiem (ar putekšņiem un nektāru bagātām sugām)	nepiemēro	1,5	1,5 m ² "

III PIELIKUMS

Regulas (ES) Nr. 1308/2013 VII un VIII pielikumu groza šādi:

1) VII pielikuma II daļas 1. punkta c) apakšpunkta otro ievilkumu aizstāj ar šādu:

“— vīniem ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu, kas ražoti bez stiprināšanas vai stiprināti daļējas koncentrācijas procesos, kas uzskaitīti VIII pielikuma I daļas B iedaļas 1. punktā, maksimālā kopējā spirta tilpumkoncentrācija var pārsniegt 15 % ar noteikumu, ka šāda iespēja ir pieļauta produkta specifikācijā, kas dota attiecīgā aizsargāta cilmes vietas nosaukuma tehniskajā dokumentācijā;”;

2) VIII pielikuma I daļas A iedaļas 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Gados, kad klimatiskie apstākļi ir bijuši īpaši nelabvēlīgi, dalībvalstis 2. punktā noteikto(-ās) robežvērtību(-as) var palielināt par 0,5 % izņēmuma kārtā attiecīgajiem reģioniem. Dalībvalstis par katru šādu palielinājumu paziņo Komisijai.”

Komisijas paziņojumi

Attiecībā uz 1. pantu "Lauku attīstība"

— LAP termiņu pagarināšana

Par izdevumiem saistībā ar 2014.–2020. gada lauku attīstības programmām, kas apstiprinātas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1305/2013 10. panta 2. punktu, arī turpmāk būs tiesības saņemt ELFLA ieguldījumu, ja saņēmējam to izmaksās ne vēlāk kā 2023. gada 31. decembrī. Jautājumam par atbalsta lauku attīstībai turpināšanu pēc 2020. gada Komisija pievērsīsies priekšlikumā par nākamo DFS.

— Riska pārvaldība

Komisija apstiprina nodomu saistībā ar savu priekšlikumu, kas paredz modernizēt un vienkāršot kopējo lauksaimniecības politiku, pārskatīt šobrīd Regulā (ES) Nr. 1305/2013 iekļauto riska pārvaldības instrumentu darbību un efektivitāti.

— Sodi par LEADER

Komisija apstiprina nodomu pārskatīt, cik efektīvi un samērīgi ir sodi par LEADER, kas ietverti Komisijas Īstenošanas regulā (ES) Nr. 809/2014.

Attiecībā uz 2. pantu "Horizontālā regula"

— Rezerve krīzes situācijām

Komisija apstiprina, ka tas, kā darbojas krīzes situācijām izveidotā rezerve lauksaimniecības nozarē un ar finanšu disciplīnu saistītā apropriāciju atļūdināšana, ko paredz Regulas (ES) Nr. 1306/2013 25. pants un 26. panta 5. punkts, tiks pārskatīts, to skatot kopā ar gatavojamos nākamajai DFS, lai tirgus ārkārtas situācijas gadījumā varētu iejaukties iedarbīgi un laikus.

— Vienotā revīzija

Komisija atbalsta vienotas revīzijas pieeju, ko apstiprina tās priekšlikums jaunās Finanšu regulas 123. pantam. Komisija arī apstiprina, ka ar pašreizējo tiesisko regulējumu attiecībā uz lauksaimniecības izdevumu pārvaldību un kontroli, kas izveidots ar Regulu (ES) Nr. 1306/2013, jau ir atļauta šāda pieeja un ka tā ir iekļauta Komisijas revīzijas stratēģijā 2014.–2020. gadam. Gadījumos, kad sertifikācijas iestādes atzinums, kas sniegts saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 9. panta 1. punktu, tiek uzskatīts par uzticamu, Komisija ņem to vērā, izvērtējot attiecīgās maksājumu aģentūras revīzijas nepieciešamību.

Attiecībā uz 3. pantu "Tieši maksājumi"

— Olbaltumvielu plāns

Komisija apstiprina nodomu pārskatīt augu valsts proteīnu piedāvājuma un pieprasījuma situāciju ES un apsvērt iespēju izveidot "Eiropas augu valsts proteīna stratēģiju", lai arī turpmāk ES veicinātu augu valsts proteīna ražošanu ekonomiskā un videi drošā veidā.

Attiecībā uz 4. pantu "TKO"

— Ražošanas apjoma brīvprātīgas samazināšanas shēmas

Komisija apstiprina, ka Regulas (ES) Nr. 1308/2013, ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju, 219. un 221. pantā jau ir ietverts vajadzīgais juridiskais pamats, kas atkarībā no budžeta resursu pieejamības ļauj pievērsties tirgus traucējumiem un risināt citas konkrētas problēmas, tostarp reģionālā līmenī, dodot iespēju piešķirt lauksaimniekiem tiešu finansiālu atbalstu. Turklāt Komisijas priekšlikums Regulai (ES) Nr. 1305/2013 (atbalsts lauku attīstībai) pievienot konkrētai nozarei paredzētu ienākumu stabilizācijas instrumentu ļaus dalībvalstīm lauku attīstības programmās iekļaut iespēju konkrētas nozares lauksaimniekiem sniegt kompensāciju, ja viņu ienākumi būtiski samazinās.

Komisija arī apstiprina, ka 219. pants ļauj tai tirgus traucējumu vai to draudu gadījumā ieviest shēmas, saskaņā ar kurām Savienības atbalstu piešķir ražotājiem, kas apņemas brīvprātīgi samazināt savu ražošanas apjomu, kā arī nepieciešamos sīkākos noteikumus šādas shēmas darbībai (piemērs: Komisijas Deleģētā regula (ES) 2016/1612; OV L 242, 9.9.2016., 4. lpp.).

— Starptautisku starpnozaru organizāciju atzīšana

Komisija atgādina, ka noteikumi par ražotāju sadarbību un par starptautisku ražotāju organizāciju, starptautisku ražotāju organizāciju apvienību vai starptautisku starpnozaru organizāciju atzīšanu, tostarp par nepieciešamo administratīvo sadarbību starp attiecīgajām dalībvalstīm, patlaban ir noteikti Komisijas Deleģētajā regulā (ES) 2016/232. Šo noteikumu darbība un atbilstība tiks pārskatīta patlaban notiekošās KLP modernizācijas un vienkāršošanas ietvaros.

— Negodīga tirdzniecības prakse

Komisija apstiprina, ka tā ir sākusī iniciatīvu saistībā ar pārtikas piegādes ķēdi; iniciatīva pašlaik secīgi norit dažādajos posmos, kas paredzēti labāka regulējuma pamatnostādņēs. Pēc šīs procedūras pabeigšanas (ja iespējams – 2018. gada pirmajā pusē) Komisija lems par iespējamu tiesību akta priekšlikumu.

— Ražotāju sadarbība

Komisija ņem vērā Parlamenta un Padomes vienošanos par 152., 209., 222. un 232. panta grozījumiem. Komisija piezīmē, ka grozījumi, par kuriem vienojušies Parlaments un Padome, ir būtiski un ir iekļauti bez ietekmes novērtējuma, kas prasīts Iestāžu nolīguma par labāku likumdošanas procesu 15. punktā. Tas rada nevēlamu juridisko un procesuālo nenoteiktību, kuras ietekme un sekas nav zināmas.

Tā kā Komisijas sākotnējā priekšlikumā veiktās izmaiņas kopumā būtiski maina tiesisko regulējumu, Komisija ar bažām norāda, ka daži ražotāju organizācijām labvēlīgie jaunie noteikumi varētu apdraudēt mazo lauksaimnieku dzīvotspēju un labklājību un patērētāju intereses. Komisija apstiprina savu apņemšanos saglabāt efektīvu konkurenci lauksaimniecības nozarē un pilnībā īstenot KLP mērķus, kas noteikti Līguma par Eiropas Savienības darbību 39. pantā. Šajā saistībā Komisija piezīmē, ka grozījumi, par kuriem vienojušies likumdevēji, gan Komisijai, gan valstu konkurences iestādēm paredz ļoti ierobežotu iespēju rīkoties, lai saglabātu efektīvu konkurenci.

Komisijas vispārīgā piekrišana "Omnibus" priekšlikumam, tostarp grozījumiem, par ko vienojušies Parlaments un Padome, neskar nevienu turpmāku priekšlikumu, ko Komisija šajās jomās var ierosināt saistībā ar kopējās lauksaimniecības politikas reformu laikposmam pēc 2020. gada, un citas iniciatīvas, kas īpaši paredzētas dažu to problēmu risināšanai, kas skartas tekstā, par ko tagad vienojušies Eiropas Parlaments un Padome.

Komisija pauž nožēlu par to, ka likumdevēji nav apmierinošā līmenī risinājuši jautājumu par Komisijas un valstu konkurences iestāžu ļoti ierobežotu iespēju rīkoties, lai saglabātu efektīvu konkurenci, un pauž bažas par iespējamām sekām, ko šis ierobežojums var radīt lauksaimniekiem un patērētājiem. Komisija piezīmē, ka juridiskais teksts ir jāinterpretē tādā veidā, kas ir saderīgs ar Līgumu, jo īpaši attiecībā uz iespēju Komisijai un valstu konkurences iestādēm iejaukties, ja ražotāju organizācija, kas aizņem lielu tirgus daļu, cenšas ierobežot tās locekļu rīcības brīvību. Komisija pauž nožēlu par to, ka šī iespēja juridiskajā tekstā nav skaidri aizsargāta.